

Strasbourg, 12.9.2023
COM(2023) 529 final

2023/0322 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV

siirdehindade kohta

{SWD(2023) 308-309}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesolev ettepanek on osa paketist „Äritegevus Euroopas: tulumaksuga maksustamise raamistik“ ehk BEFIT. Lisaks käesolevale siirdehindu käsitlevale ettepanekule, millega lõimitakse peamised siirdehindade põhimõtted ELi õigusesse, et pakkuda liikmesriikidele välja teatavad ühised lähenemisviisid, sisaldab pakett veel üht eraldi ettepanekut, milles sätestatakse ühised eeskirjad suurte kontsernide maksubaasi arvutamiseks ELis.

Siirdehindade all mõeldakse hindade määramist sidusettevõtjate (st sama hargmaise ettevõtja liikmete) vahelistele tehingutele, mis hõlmavad vara või teenuste üleandmist. Märkimisväärne osa ülemaailmsest kaubandusest koosneb kaupade ja teenuste, kapitali ja immateriaalse vara (nt intellektuaalomand) rahvusvahelisest üleandmisest hargmaise ettevõtja piires; selliseid tehinguid nimetatakse grupisisesteks tehinguteks.

Grupisiseseid tehinguid ei reguleeri tingimata turujõud, vaid need võivad suures osas olla ajendatud kontserni kui terviku ühistest huvidest. Kuna maksuarvutused põhinevad üldiselt üksuse tasandil kontodel, mõjutavad hinnad või muud tingimused, mille alusel need grupisiseseid tehinguid toimuvad, asjaomaste üksuste tulusid ja/või kulusid seoses nende tehingutega ning avaldavad seega mõju konsolideerimisgrupi iga ettevõtja poolt maksustamise eesmärgil kirjendatud kasumi summale. Kõrgem hind suurendab müüja tulu ja vähendab ostja tulu. Madalam hind vähendab müüja tulu ja suurendab ostja tulu. Siirdehind mõjutab seega nii müüja riigi kui ka piiriüleses tehingus osaleva ostja riigi maksubaasi.

Seetõttu on oluline kehtestada grupisiseste tehingute jaoks asjakohane hind, mida nimetatakse „siirdehinnaks“. „Siirdehinnad“ on üldmõiste seotud osapoolte vaheliste tehingute hinnakujunduse kohta.

Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD)¹ poolt välja töötatud kehtivate rahvusvaheliste standardite kohaselt tuleb hargmaiste ettevõtjate kontserni seotud üksuste vaheliste piiriüleste tehingute hinnad määrata samadel alustel kui võrreldavates tingimustes kolmandate isikute vaheliste tehingute puhul. Seda nimetatakse reaalturuväärtuse põhimõtteks ja see kajastub OECD tulu- ja kapitalimaksu mudellepingu² artiklis 9 (Sidusettevõtjad).

Artiklis 9 ei ole aga üksikasjalikke siirdehindade eeskirju sätestatud. OECD on aja jooksul välja töötanud OECD siirdehindade alased suunised rahvusvahelistele ettevõtjatele ja maksuhalduritele (OECD siirdehindade alased suunised)³, milles antakse juhiseid reaalturuväärtuse põhimõtte tähenduse ja kohaldamise kohta. Need suunised on välja töötatud kui mittesiduv lepe, mille eesmärk on aidata hargmaistel ettevõtjatel ja maksuhalduritel leida siirdehindadega seotud juhtumitele lahendusi, mis vähendavad konflikte ja piiravad kohtuvaidlusi. OECD siirdehindade alased suunised avaldati esimest korda 1995. aastal ja neid ajakohastatakse korrapäraselt.

¹ Vt OECD veebisait: <https://www.oecd.org/>.

² OECD tulu- ja kapitalimaksu mudelleping (OECD näidisleping) (<https://www.oecd.org/ctp/treaties/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-20745419.htm>).

³ OECD siirdehindade alased suunised rahvusvahelistele ettevõtjatele ja maksuhalduritele (<https://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-20769717.htm>).

Loetakse, et OECD näidislepingu artikliga 9 ei looda riigisisest siirdehindade süsteemi, kui reaalturuväärtuse põhimõtet ei ole siseriiklikku õigusesse üle võetud. Tegelikult valitseb üldine arusaam, et artikkel 9 ei ole riigisisisel kohaldamisel automaatselt kohaldatav. Jurisdiktsioonides on aga tavaliselt kehtestatud siseriiklikud õigusaktid, mis tagavad aluspõhimõtete mõningase ühtlustamise kooskõlas reaalturuväärtuse põhimõttega, isegi kui kohaldamine ei ole kogu maailmas identne. Lisaks võivad jurisdiktsioonid kehtestada oma haldussuunised ja/või määrused, et paremini selgitada siseriiklikke sätteid ja anda suuniseid nende tõlgendamiseks.

Käesoleva ettepaneku põhjendused tulenevad asjaolust, et peaaegu kõik liikmesriigid on ka OECD liikmed⁴ ning on seetõttu võtnud kohustuse järgida OECD põhimõtteid ja soovitusi. Vaatamata enamiku liikmesriikide poliitilisele pühendumusele on OECD siirdehindade alaste suuniste staatus ja roll praegu eri liikmesriikides erinev. Lisaks ei ole siirdehindade eeskirjad praegu liidu tasandil õigusaktidega ühtlustatud, kuigi kõigis liikmesriikides on kehtestatud siseriiklikud õigusaktid, millega nähakse ette ühine lähenemisviis aluspõhimõtetele. See ei ole aga täielikult ühtlustatud. Asjaolu, et igal liikmesriigil on OECD siirdehindade alaste suuniste tõlgendamisel ja kohaldamisel suur kaalutusõigus, tekitab ettevõtjatele keerukust ja ebavõrdseid tingimusi.

Näiteks esineb liikmesriikide siseriiklikes õigusaktides erinevusi mõiste „sidusettevõtja“ määratluses ja eelkõige mõiste „valitsev mõju“ puhul, mis on tavaliselt siirdehindade kohaldamise eeltingimus. Teatavad liikmesriigid kohaldavad 25 % künnist, samal ajal kui teised kohaldavad 50 % künnist, et teha kindlaks, kas valitseva mõju kriteerium on täidetud. See toob kaasa olukorra, kus ettevõtjad seisavad silmitsi maksualase ebakindluse, nõuete täitmise seotud suurte kulude ning sagedaste ja aeganõudvate õigusvaidlustega, mis muu hulgas tekitavad märkimisväärsed õigusabikulud ja takistusi piiriülesele tegevusele ning toovad kaasa suure topelt- ja/või ülemaksustamise ohu.

Topelt- ja ülemaksustamise oht piiriülesest tegutsevate ettevõtjate jaoks toob kaasa maksukindluse puudumise tingituna võimalikest maksuvaidlustest⁵ eri liikmesriikide maksuhaldurite vahel, juhul kui neil on erinevad seisukohad seoses konkreetse tehingu käsitlemisega oma äriühingu tulumaksu süsteemis. Üha enam globaliseerumas ja suurema konkurentsiga maailmamajanduses on kasvanud vajadus suurema maksukindluse järele ühtsel turul. Selleks et suurendada maksukindlust oma maksuküsimuste osas, soovivad mõned ettevõtjad saada maksuhaldurilt eelotsuseid teatavate tehingute käsitlemise kohta. Kui aga eelotsus on ühepoolne, võivad teised asjaomased liikmesriigid siiski vaidlustada selliste tehingute kokkulepitud käsitlemise. Seega isegi juhul, kui saadakse ühepoolne eelotsus, esineb tegelik maksuvaidluste ja võimaliku topelt- või ülemaksustamise oht.

Siirdehindade eeskirjade keerukus ja nende erinev rakendamine liikmesriikide õiguses tekitab veel mitmeid probleeme.

- **Kasumi ümberpaigutamine ja maksustamise vältimine:**⁶ siirdehindadega saab kergesti manipuleerida kasumi ümberpaigutamise eesmärgil ja neid saab kasutada agressiivse maksuplaneerimise skeemides.

⁴ Malta, Küpros, Bulgaaria ja Rumeenia ei ole OECD liikmed.

⁵ Üks suur ettevõtte juhtis tähelepanu ka sellele, et sagenenud on maksuvaidlused, mis on seotud ELi-siseste siirdehindadega ja kinnipeetava maksu kaotamisega.

⁶ Maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise projekti alguses 2013. aastal hindas OECD, tunnistades metoodika ja andmete piiratust, et maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise tavade tõttu vähenev ülemaailmne äriühingu tulumaksutulu võib ulatuda 100–240 miljardi USA

- **Kohtuvaidlused⁷ ja topeltnmaksustamine⁸:** siirdehinnad on subjektiivsemad kui muud otsese ja kaudse maksustamise valdkonnad ning seetõttu vaidluste suhtes tundlikud, kuna maksuhalduritel ei ole alati ühist huvi ja tõlgendust. Topeltnmaksustamise vältimiseks peaks põhjendatud esmasele (ülespoole) korrigeerimisele ühe maksuhalduri poolt ideaaljuhul järgnema vastav (allapoole) korrigeerimine teise maksuhalduri poolt. See tähendab, et teine maksuhaldur peaks oma maksubaasi vastavalt vähendama, mis on suure tõenäosusega valik, mida maksuhaldur eelistatavalt väldiks.
- **Suured nõuete täitmisega seotud kulud:** topeltnmaksustamine on piiriüleselt tegutsevatele ettevõtjatele juba praegu arvestatav kulu. Lisaks on märkimisväärsed ka siirdehindadega seotud maksukuulekuskulud⁹. Need kulud tulenevad ettevõtjate kohustusest määrata kindlaks, milliseid hindu võib pidada reaalturuväärtusele vastavaks, viies läbi uuringuid ning koostades ja säilitades/ajakohastades seonduvaid dokumente.

Need maksutõkked ettevõtjatele takistavad ühtse turu nõuetekohast toimimist ja selle potentsiaali saavutamist tõhususe suurendamisel. Selle tulemusena õõnestatakse ühtse turu konkurentsivõimet.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on lihtsustada maksueeskirju, suurendades ELi ettevõtjate maksukindlust, vähendades seeläbi kohtuvaidluste ja topeltnmaksustamise ohtu ja vastavaid nõuete täitmisega seotud kulusid ning suurendades ühtse turu konkurentsivõimet ja tõhusust.

dollarini aastas (vt <https://www.oecd.org/tax/beps-project-explanatory-statement-9789264263437-en.htm>). Siirdehindadega manipuleerimist peeti üheks maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise tavast. Eelkõige olid maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise projekti meetmed 8–10 suunatud reaalturuväärtuse põhimõtte alaste suuniste täiustamisele, tagamaks, et tulemused on pigem majanduslikud kui formaalsed. Sellega seoses püütakse meetmete 8–10 lõpparuandes viia siirdehindade tulemused kooskõlla hargmaiste ettevõtjate kontserni väärtuse loomisega.

⁷ OECD ametlikust statistikast nähtub, et 2021. aasta lõpus oli siirdehindadega seotud topeltnmaksustamise küsimuste lahendamiseks algatatud vastastikuse kokkuleppe menetluste arv võrreldes 2016. aastaga suurenenud 33 % (2021. aasta lõpus oli vastastikuse kokkuleppe menetluste arv 6 000, samal ajal kui 2016. aasta lõpus oli pooleli 4 500 vastastikuse kokkuleppe menetlust). OECD vastastikuse kokkuleppe menetluste statistika on kättesaadav aadressil: <https://www.oecd.org/tax/dispute/mutual-agreement-procedure-statistics-2021-inventory-trends.htm#tpcases>. ELi ametlik statistika vahekohtu konventsiooni kohaste vastastikuse kokkuleppe menetluste kohta näitab, et liikmesriikide vahelisi siirdehindadega seotud vaidlusi oli eelmise aastaga võrreldes 17 % rohkem (liikmesriikide vastastikuse kokkuleppe menetluste arv oli 2020. aasta lõpus 2 213, samal ajal kui 2019. aasta lõpus oli see kokku 1 889). ELi vastastikuse kokkuleppe menetluste statistika on kättesaadav aadressil: <https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/statistics-apas-and-maps-eu-en>.

⁸ Ernst & Youngi avaldatud siirdehindu käsitleva uuringu (mis on kättesaadav aadressil http://www.ey.com/global/content.nsf/International/2007-2008_Transfer_Pricing_Global_Survey) kohaselt on üks põhjustest, miks ettevõtjad peavad siirdehindu prioriteetseks maksuküsimuseks, tööpoolest selle seos topeltnmaksustamisega. Uuringu kohaselt (850 hargmaise ettevõtjaga 24 riigis (neist 11 olid ELi liikmesriigid) tehtud intervjuud) on ettevõtjad teatanud, et 42 % korrigeerimisjuhtudest põhjustas püsiva topeltnmaksustamise. Seda peamiselt seetõttu, et ettevõtjad ei lahenda juhtumeid üldiselt vastastikuse kokkuleppe menetluses, kuna nad peavad menetlust liiga pikaks ja kulukaks.

⁹ Vastavalt Euroopa Komisjoni 2001. aastal läbi viidud ettevõtte tulumaksu uuringule („Taxation in the Single Market“ (Maksustamine ühtsel turul), SEC (2001) 582 final) kulutavad keskmise suurusega hargmaised ettevõtjad siirdehindade eeskirjade järgimisele aastas ligikaudu 1–2 miljonit eurot. Suured hargmaised ettevõtjad kannavad siirdehindadega seonduvaid nõuete täitmisega seotud kulusid ligikaudu 4–5,5 miljonit eurot aastas.

Nii siht- kui ka avalike konsultatsioonide kohaselt oli ettevõtjate selge soov saavutada maksukindlus ja üldisemalt õiguskindlus. Maksukindlus on alati olnud ettevõtjate jaoks oluline prioriteet, mida on sageli rõhutatud kui maksumäärast olulisemat küsimust. See on muutunud üha kriitilisemaks, kuna viimastel aastatel on toimunud suur hulk ambitsioonikaid reforme äriühingute rahvusvahelises maksustamises.

See eesmärk saavutatakse järgmiselt: 1) võttes reaalturuväärtuse põhimõtte üle liidu õigusesse; 2) ühtlustades peamisi siirdehindade eeskirju; 3) selgitades OECD siirdehindade alaste suuniste rolli ja staatust; ning 4) luues võimaluse kehtestada liidus ühised siduvad eeskirjad siirdehindadega seotud konkreetsete teemade kohta OECD siirdehindade alaste suuniste raames.

Ettepanek võimaldaks järk-järgult arendada liikmesriikide maksuhaldurite ühiseid ja järjepidevaid lähenemisviise siirdehindade eeskirjade tõlgendamisele ja kohaldamisele, võttes reaalturuväärtuse põhimõtte üle liidu õigusesse ning selgitades OECD siirdehindade alaste suuniste rolli ja staatust. Lisaks peaks võimalus kehtestada liikmesriikidele OECD siirdehindade alaste suuniste raames konkreetseid tehinguid käsitlevad ühised siduvad eeskirjad suurendama ettevõtjate vastupanuvõimet liidus, vähendama moonutusi ja aitama kaasa võrdsete tingimuste loomisele ühtsel turul.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolev direktiivi ettepanek on täielikult kooskõlas ELi praeguse poliitikaga otsese maksustamise valdkonnas. See on jätkuks komisjoni ja liidu jõupingutustele osana nende maksupoliitika tegevuskavast, et luua tugev, tõhus ja õiglane maksuraamistik, mis tagab kindla tulu ja soodustab majanduskasvu, nagu on sätestatud äriühingute maksustamist 21. sajandil käsitlevas 2021. aasta teatises¹⁰. See poliitiline algatus on kooskõlas jõupingutustega pakkuda ettevõtjatele maksukindlust ja võrdseid võimalusi, tagades samal ajal, et riikide valitsustel on juurdepääs õiglasele ja stabiilsele äriühingu tulumaksust saadavale tulule.

2016. aastal võeti vastu maksustamise vältimise vastane direktiiv,¹¹ et tagada maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise projekti meetmetest tuleneva maksustamise vältimise vastaste põhimeetmete kooskõlastatud rakendamine liikmesriikides ning kehtestada mitu konkreetset ja üldist maksukuritarvituse vastast eeskirja. Seda muudeti 2017. aastal, et lisada täiendavad maksustamise vältimise vastased eeskirjad seoses maksusüsteemide vaheliste ebakõladega¹².

Samal ajal on maksustamisalase halduskoostöö direktiivi (DAC)¹³ alates selle vastuvõtmisest 2011. aastal mitmel korral läbi vaadatud ja laiendatud, et võimaldada ulatuslikku ja õigeaegset

¹⁰ Teatis „Äriühingute maksustamine 21. sajandil“, vt https://taxation-customs.ec.europa.eu/communication-business-taxation-21st-century_en.

¹¹ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32016L1164>).

¹² Nõukogu 29. mai 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/952, millega muudetakse direktiivi (EL) 2016/1164 kolmandate riikidega seotud hübriidsete ebakõlade osas (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32017L0952>).

¹³ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/et/ALL/?uri=CELEX%3A32011L0016>).

maksuteabe vahetamist maksuhaldurite vahel kogu liidus eesmärgiga toetada liikmesriikide maksuseaduste täitmisele pööramist.

Käesoleva ettepaneku seisukohast on eriti olulised eelkõige DAC3¹⁴ ja DAC6¹⁵, kuna need on seotud siirdehindadega. DAC3 (kolmas maksustamisalase halduskoostöö direktiiv) kohaselt vahetavad riikide pädevad asutused muu hulgas automaatselt teavet, mis on seotud nn eelkokkulepetega¹⁶. DAC6 (kuues maksustamisalase halduskoostöö direktiiv) reguleerib automaatset teabevahetust aruantavate piiriüleste skeemide puhul, millest on teatanud vahendajad või asjaomane maksumaksja. Aruantavad piiriülesed skeemid määratakse kindlaks mitme tunnuse alusel, mis sisaldavad erinevaid näitajaid maksustamise vältimise võimaliku ohu kohta. Tunnus E on seotud siirdehindadega seotud kokkulepetega.

Ettepanek on kooskõlas ka ELi ühise siirdehindade foorumi¹⁷ varasemate tulemustega. Tegemist on eksperdirühmaga, mille komisjon moodustas 2002. aastal, et pakkuda pragmaatilisi ja mitteseadusandlikke lahendusi liidu siirdehindade tavadest tulenevatele praktilistele probleemidele. Ühine siirdehindade foorum töötas OECD siirdehindade alaste suuniste raames ja tegutses konsensusel alusel. Tuginedes ühise siirdehindade foorumi tehtud tööle, algatas komisjon rea kooskõlastatud meetmeid, mis olid kas suunised või soovitused, mille nõukogu seejärel heaks kiitis. Üks neist on Euroopa Liidus asuvate sidusühingute siirdehindade dokumenteerimise tegevusjuhend (EU TPD tegevusjuhend)¹⁸, mida liikmesriigid üldiselt järgivad. Ühise siirdehindade foorumi volitused lõppesid 2019. aasta märtsis ja neid ei pikendatud.

Vahekohtu konventsioon¹⁹ täiendab samuti ettepanekut. Sellega kehtestatakse menetlus selliste vaidluste lahendamiseks, kus eri liikmesriikide ettevõtjate vahel tekib ühe liikmesriigi ettevõtja kasumi ülespoole korrigeerimise tulemusena topeltmaksustamine. Kuigi enamik kahepoolseid topeltmaksustamise vältimise lepinguid sisaldab sätet asjaomase sidusettevõtja kasumi vastava allapoole korrigeerimise kohta, ei kohusta need üldiselt lepinguosalisi riike topeltmaksustamist kõrvaldama. Vahekohtu konventsiooniga nähakse ette topeltmaksustamise kõrvaldamine lepinguosaliste riikide vahelise kokkuleppega, sealhulgas viidates vajaduse korral sõltumatu nõuandva organi arvamusele. Vahekohtu konventsioon parandab seega piiriülese tegevuse tingimusi siseturul.

¹⁴ Nõukogu 8. detsembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2376, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/et/ALL/?uri=CELEX%3A32015L2376>).

¹⁵ Nõukogu 25. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/822, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas aruantavate piiriüleste skeemide puhul (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=celex%3A32018L0822>).

¹⁶ Eelkokkulepe viitab mis tahes kokkuleppele, teatisele või muule samaväärse toimega vahendile või meetmele, millega määratakse eelnevalt kindlaks asjakohased kriteeriumid sidusettevõtjate vaheliste piiriüleste tehingute siirdehindade kindlaksmääramiseks või kasumi omistamiseks püsivale tegevuskohale.

¹⁷ Vt ELi ühine siirdehindade foorum: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

¹⁸ Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 27. juuni 2006. aasta resolutsioon, mis käsitleb Euroopa Liidus asuvate sidusühingute siirdehindade dokumenteerimise tegevusjuhendit (EU TPD) (2006/C 176/01, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL).

¹⁹ Seotud ettevõtjate kasumi korrigeerimisel tekkiva topeltmaksustamise kõrvaldamise konventsioon (90/463/EMÜ).

Lisaks vahekohtu konventsioonile võivad maksumaksjad tugineda uutele maksuvaidluste lahendamise eeskirjadele, mida kohaldatakse alates 1. juulist 2019. Need on sätestatud nõukogu direktiivis maksuvaidluste lahendamise mehhanismide kohta Euroopa Liidus²⁰ ning need aitavad oluliselt parandada maksuvaidluste lahendamist, kuna tagavad, et ettevõtjad ja kodanikud saavad maksulepingute tõlgendamise ja kohaldamisega seotud vaidlusi kiiremini ja tõhusamalt lahendada. Uued eeskirjad hõlmavad ka topeltnmaksustamisega seotud küsimusi, mis tekivad siis, kui kaks või enam riiki taotleavad õigust maksustada äriühingu või isiku sama tulu või kasumit. See võib juhtuda näiteks siseriiklike eeskirjade mittevastavuse või kahepoolses maksulepingus sätestatud siirdehindade eeskirjade erineva tõlgendamise tõttu.

Lisaks võttis komisjon 2020. aasta juulis kohustuse töötada koos huvitatud liikmesriikidega välja ELi maksukuulekusalase koostöö raamistik, mida nimetatakse üldiselt Euroopa usaldus- ja koostööpõhiseks lähenemisviisiks (ETACA)²¹. Selle eesmärk on luua selge ja kogu ELi hõlmav raamistik maksuhaldurite ja ettevõtjatest maksumaksjate vaheliseks ennetavaks dialoogiks, et ergutada sellist ennetavat dialoogi, mille tulemusel maksuhaldurid viivad läbi suurte hargmaiste ettevõtjate siirdehinna poliitika kõrgetasemelise riskihindamise. Selle tulemusena saavad ettevõtjad rahvusvahelistumisel tuge, et vältida topeltnmaksustamisega seotud probleeme ja vähendada maksukuulekuse kulusid. Programmi katsetapp viidi lõpule 2023. aasta märtsis ning komisjoni talitused hindavad praegu, kas ja kuidas programmi alaliselt edasi arendada.

Komisjon toetab jätkuvalt oma õiglase ja lihtsa maksustamise tegevuskava, näiteks eespool nimetatud direktiivide rakendamist tehnilise toe instrumendi²² ja muude liidu programmide kaudu.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesolev direktiivi ettepanek on kooskõlas komisjoni VKEde strateegiaga maksustamise ja VKEde kohta²³. Enamik VKEsid peab maksuküsimusi kõige koormavamaks neid mõjutavaks poliitikavaldkonnaks. VKEdel on maksuküsimustes palju raskusi, näiteks: otsene maksustamine (tulu, kapital, topeltnmaksustamine jne), maksukuulekusega seotud kulud ja maksueeskirjadest tulenev halduskoormus. Kuna meie ettepaneku eesmärk on luua ühine lähenemisviis siirdehindadele ja seega tagada kogu liidus suurem maksukindlus äriühingute jaoks nende suurusest olenemata, saavad ka VKEd kasu ühtlustatumast lähenemisviisist, mis võib vähendada nõuete täitmisega seotud kulusid ja suurendada kindlustunnet eri liikmesriikide maksuhaldurite suhtes.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Maksustamist käsitlevate seadusandlike algatuste õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 115. Kuigi nimetatud artiklis ei viidata sõnaselgelt otsesele maksustamisele, viidatakse selles direktiividele, mille eesmärk on selliste riigisiseste õigusaktide ühtlustamine,

²⁰ Nõukogu 10. oktoobri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1852 maksuvaidluste lahendamise mehhanismide kohta Euroopa Liidus (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/et/ALL/?uri=CELEX%3A32017L1852>).

²¹ Vt ETACA veebisait: https://taxation-customs.ec.europa.eu/eu-cooperative-compliance-programme/european-trust-and-cooperation-approach-etaca-pilot-project-mnes_en.

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. veebruari 2021. aasta määrus (EL) 2021/240, millega luuakse tehnilise toe instrument (ELT L 57, 18.2.2021, lk 1).

²³ Vt maksundust ja VKEsid käsitlev veebisait: https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/sme-strategy/taxation-and-smes_en.

mis otseselt mõjutavad ühtse turu rajamist või toimimist. Sellest järeldub, et ELi toimimise lepingu artikli 115 kohaselt on direktiiv selles valdkonnas liidu jaoks sobiv õigusakt. ELi toimimise lepingu artikli 288 kohaselt on direktiivid saavutatava tulemuse seisukohalt liikmesriikide suhtes siduvad, kuid vormi ja meetodite valiku eest vastutavad riikide ametiasutused.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele tuleb liidu tasandil võtta meetmeid ainult juhul, kui liikmesriigid eraldi ei suuda kavandatud eesmärgi piisavalt saavutada ning lisaks saab kõnealuseid eesmärgi kavandatud meetmete ulatuse või mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil.

Kõnealuse probleemi piiriülesuse tõttu on vaja ühist algatust kogu ühtsel turul. Kuna siirdehinnad on oma olemuselt piiriülesed, saab selle vastu võidelda üksnes liidu tasandil õigusaktide kehtestamisega. Seepärast on algatus kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, kuna liikmesriikide individuaalsed koordineerimata meetmed vaid suurendaksid siirdehindade õigusraamistiku praegust killustatust ega suudaks saavutada kavandatud tulemusi. Ühine lähenemisviis kõikide liikmesriikide puhul pakuks kõige tõenäolisema võimaluse saavutada kavandatud eesmärgid.

Seadusandlik algatus on seega kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega.

- **Proportsionaalsus**

Kavandatud meetmed ei lähe kaugemale minimaalsest vajalikust ühtse turu kaitse tasemest ja on seega kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Direktiiviga tagatakse ühine lähenemisviis siirdehindade peamistele põhimõtetele ja nähakse ette sihipärased eeskirjad konkreetsete tehingute jaoks, mille puhul on võimalik luua liidu jaoks kõige rohkem lisaväärtust. Ühine reaalturuväärtuse põhimõtte standard ja ühtlustatum lähenemisviis siirdehindadele peaksid tooma kaasa reaalturuväärtuse põhimõtte vähem killustatud kohaldamise ja tõlgendamise kogu liidus, mis peaks vähendama vaidlusi, kohtuvaidlusi ja nõuete täitmise seotud üldisi kulusid kogu liidus tegutsevate ettevõtjate jaoks.

Eelnimetatud arvesse võttes ei lähe direktiivi ettepanek kaugemale selle eesmärkide saavutamiseks vajalikust ja on seega kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

- **Vahendi valik**

Tehakse ettepanek võtta vastu direktiiv, mis on õigusliku aluse kohaselt, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 115, ainus võimalik vahend.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Siirdehindade valdkonnas puuduvad varasemad liidu õigusaktid ning seetõttu õigusaktide järelhindamist ega toimivuse kontrolli ei tehtud.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

13. oktoobrist 2022 kuni 26. jaanuarini 2023 avaldati tagasisidekorje ja veebiküsitlus laiema BEFITi algatuse kohta. Konsultatsioonide käigus saadi 123 vastust. Nende hulgas esitati 46

tagasisidet, 77 vastust avaliku konsultatsiooni küsitlusele, millest 29 sisaldasid kirjalikke esildisi. Mõjuhinnangus võeti arvesse kõiki sidusrühmadelt saadud vastuseid.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ettepaneku koostamise käigus konsulteeris komisjon ja sai teavet mitmesugustest allikatest. Muu hulgas tugines komisjon avalikult kättesaadavale teabele, konsulteeris OECD sekretariaadiga ja sai teavet siirdehindade valdkonnas spetsialiseerunud teadlastelt, korraldades virtuaalse arutlusringi.

- **Mõjuhinnang**

BEFITi algatuse ettevalmistamiseks viidi läbi mõjuhinnang, mille osa käesolev ettepanek on. 26. aprillil 2023 esitati komisjoni õiguskontrollikomiteele mõjuhinnangu kavand. Pärast 24. mai 2023. aasta koosolekut esitas õiguskontrollikomitee 26. mail 2023 reservatsioonidega positiivse arvamuse, soovitudes mõningaid valdkondi, mida tuleks BEFITi üldise algatuse kulude ja tulude osas veelgi täiustada. Käesoleva ettepanekuga seoses rohkem konkreetseid andmeid ei ajakohastatud. Mõjuhinnangule lisatud kommenteeritud kokkuvõtte on avaldatud järgmisel lingil: [\[lisatakse hiljem\]](#).

Mõjuhinnangus, mis vaadati läbi õiguskontrollikomitee soovitude alusel, uuriti lähtestsenaariumi (st muudatusi ei tehtud) ja kahte poliitikavarianti:

1. variant: OECD reaalturuväärtuse põhimõtte ja siirdehindade alaste suuniste lisamine ELi õigusesse.

See variant seisneb siirdehindu käsitlevate õigusnormide ühtlustamises liidus põhimõtetele põhinevate õigusaktide kaudu. Reaalturuväärtuse põhimõtte võetakse üle liidu õigusesse. Lisaks selgitatakse õiguses OECD siirdehindade alaste suuniste staatust ja rolli ning osutatakse reaalturuväärtuse põhimõtte tõlgendamisel nende viimasele versioonile. Suunised muudetakse seega siduvaks vahendiks, kuid see puudutaks üksnes (viimast) versiooni, mis võetakse üle liidu õigusesse, ja mitte nende muudatusi. Eesmärk oleks tagada, et liikmesriigid järgiksid sama põhimõtet ja kasutaksid siirdehindade kohaldamisel ühtset lähenemisviisi.

2. variant: OECD reaalturuväärtuse põhimõtte ja siirdehindade alaste suuniste lisamine ELi õigusesse koos siirdehindade kohaldamisel ühiste lähenemisviiside järkjärgulise väljatöötamisega.

See variant põhineb 1. variandil ja selle eesmärk on mitte ainult tagada, et ELi liikmesriigid kohaldavad sama põhimõtet, vaid astutakse samm edasi sellise mehhanismi rakendamisel, mis tagaks OECD siirdehindade alaste suuniste seisukohtade ja tõlgenduste kooskõlastamise liikmesriikide vahel.

Nagu 1. variandi puhul, võetakse reaalturuväärtuse põhimõtte üle liidu õigusesse ja õigusaktidega selgitatakse OECD siirdehindade alaste suuniste rolli ja staatust, kuid neid täiendatakse ka mehhanism nende tõlgendamise ja kohaldamise koordineerimiseks liidu tasandil. Lisaks sisaldab see mitut sätet, millega kehtestatakse siirdehindade põhireglid. Selle variandiga kehtestatakse siirdehindade valdkonnas ka konkreetseid kuritarvituste vastased reeglid. Samuti nõuaks see eksperdirühma loomist, et arutada reaalturuväärtuse põhimõtte tõlgendamist ja selles kokku leppida, eesmärgiga tagada kooskõlastatud tõlgendamine ja lähenemisviis liidu siirdehindade tavadest tulenevatele praktilistele probleemidele.

Kaht varianti võrreldi järgmiste kriteeriumide alusel: tulemuslikkus, tõhusus, sidusus ja proportsionaalsus. Mõjuhinnangus jõuti järeldusele, et eelistatud on 2. variant.

Käesolev ettepanek kajastabki 2. varianti, kuigi väikeste muudatustega. Esiteks ei sisalda ettepanek ühtegi konkreetset kuritarvituste vastast reeglit. Siiski käsitletakse ettepanekus allapoole korrigeerimiste küsimust kui süstemaatilist reeglit kooskõlas OECD näidislepingu lähenemisviisiga. Teiseks on nüüd kavas nõukogu rakendusaktidena pärast komisjoni ettepanekut välja anda teatavate tehingutega seotud siduvad eeskirjad.

Komisjon leiab, et tänu suuremale maksukindlusele ja seega vähematele maksuvaidlustele avaldub positiivne majanduslik mõju nõuete täitmisega seotud kulude vähenemise tõttu nii maksuhaldurite kui ka maksumaksja tasandil. Sotsiaalne ja keskkonnamõju on eeldatavasti üsna piiratud.

Põhiõigused

Tagatud on põhiõigused, eelkõige isikuandmete kaitse üldmääruses²⁴ sätestatud isikuandmete kaitse nõuete järgimine. Isikuandmeid töödeldakse üksnes sellises ulatuses ja üksnes nii kaua, kui see on nende pädevate asutuste jaoks tingimata vajalik, et tagada vastavus oma riiklikele maksualastele õigusaktidele ning vähendada maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise või maksustamise vältimise ohtu liikmesriikides, eelkõige kontrollides käesolevas direktiivis sätestatud siirdehindade alaste eeskirjade nõuetekohast kohaldamist.

4. MÕJU EELARVELE

Algatuse peamine mõju eelarvele hõlmab komisjoni jaoks täiendavaid inimressursse uute ülesannete täitmiseks ja eksperdirühma loomist. Eksperdirühm koosneb siirdehindade valdkonna ekspertidest ning tagab komisjonile teadmised ja asjatundlikkuse, et kaaluda, milliseid elemente tuleks käsitleda rakendusaktides, mille ta nõukogule esitab. Vajalike inim- ja haldusressursside üksikasjad on esitatud finantsselgituses.

5. MUU TEAVE

• Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord

Komisjon hindab direktiivi viis aastat pärast direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riigisiseste õigusnormide jõustumist ja seejärel iga viie aasta järel.

Direktiivi rakendamise järelevalveks ja hindamiseks esitavad liikmesriigid komisjonile igal aastal andmed, mis kajastavad asjakohast teavet direktiivi toimimise kohta. Asjakohane teave tuleb määratleda rakendusaktis ettepaneku artiklis 17 sätestatud korras.

• Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus

Ettepaneku võib jagada kolme ossa: 1) esimeses osas käsitletakse reaalturuväärtuse põhimõtet ja selle põhimõtte kohaldamise võimalikke tagajärgi; 2) teises osas sätestatakse peamised elemendid, mis on olulised reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamisel; ning 3) kolmas osa sisaldab mehhanismi, millega kehtestatakse täiendavad ühised eeskirjad, mis hõlmavad piiratud hulka teemasid, mis tagavad maksumaksjatele täiendava lihtsustamise ja õiguskindluse seoses reaalturuväärtuse põhimõtte tõlgendamise ja kohaldamisega.

i) Reaalturuväärtuse põhimõte

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus).

Põhimõte

Artiklis 4 on sätestatud, et kui piiriüleste grupisiseste tehingute tingimused ei vasta reaalturuväärtuse põhimõttele, tuleb neid korrigeerida, et need kajastaksid tingimusi, mis oleks kindlaks määratud sõltumatute poolte vahel, ja vastavalt maksustatavat kasumit.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tuleks püsivat tegevuskohta käsitada sidusettevõtjana ja seega on artiklis 4 sisalduv üldreegel asjakohane ka kasumi omistamisel püsivale tegevuskohale. Seetõttu tuleks peakontori ja püsiva tegevuskoha vahelised sisetehingud kindlaks määrata vastavalt reaalturuväärtuse põhimõttele.

Reaalturuväärtuse põhimõtte kohaselt testitakse sidusettevõtjate vaheliste tehingute hinda (edaspidi „siirdehinnad“) ja seda võib korrigeerida, et kajastada võrreldavate kontrollimata tehingute hindu.

Selleks et tehing kuuluks artiklis 4 sätestatud üldreegli kohaldamisalasse, peab see toimuma kahe seotud üksuse vahel. Seega on hädavajalik, et liidus oleks kehtestatud sidusettevõtja ühine määratlus. Artikkel 5 sisaldab sidusettevõtja määratlust, mida liikmesriigid peavad rakendama käesolevas direktiivi ettepanekus sätestatud siirdehindade eeskirjade kohaldamisel.

Korrigeerimised

Siirdehindade korrigeerimised võib liigitada kahte põhikategooriasse: i) korrigeerimised, mille maksuhaldur teeb pärast äriühingu maksudeklaratsiooni esitamist, mis võib hõlmata esmast korrigeerimist ja vastukorrigeerimist, ning ii) maksukohustuslase poolt enne äriühingu maksudeklaratsiooni esitamist vabatahtlikult tehtud korrigeerimised, mida nimetatakse kompenseerivateks korrigeerimisteks.

Artiklis 6 sätestatakse eeskirjad selle kohta, kuidas liikmesriigid peaksid tegelema esmaste ja vastukorrigeerimistega. Esmased korrigeerimised on seotud äriühingu maksustatava kasumi suurenemisega, mis tuleneb sidusettevõtjaga tehtud piiriülestest tehingutest, mis ei ole tehtud reaalturuväärtuse põhimõttel. Vastukorrigeerimised tehakse vastusena esmasele korrigeerimisele ja nende eesmärk on kõrvaldada topeltnaksustamine, mis võib tuleneda esmasest korrigeerimisest. Kui maksuhaldur suurendab äriühingu maksustatavat kasumit ühes maksujurisdiktsioonis (esmasest korrigeerimise teel), võib olla vaja teha vastukorrigeerimine, et vähendada selle äriühingu maksukohustust teises asjaomases maksujurisdiktsioonis.

Artikli 6 lõike 1 esmane eesmärk on tagada, et liikmesriikidel on asjakohane mehhanism, mis võimaldab neil teha vastukorrigeerimise, kui esmane korrigeerimine tehakse teises jurisdiktsioonis. Kui vastukorrigeerimist ei tehta, kannatavad piiriüleselt tegutsevad maksumaksjad tõenäoliselt topeltnaksustamise all, mida tuleks vältida. Sellega seoses peaks liikmesriikidel olema võimalus teha vastukorrigeerimisi ja nad peaksid kaaluma, et lubada sellist korrigeerimist mitte üksnes vastastikuse kokkuleppe menetluste raames, vaid ka näiteks kiirmenetluste tulemustena, kui ei ole kahtlust, et esmane korrigeerimine on põhjendatud, või ühisauditite raames.

Mõnel juhul võivad esineda õiguspärased põhjused, miks vastukorrigeerimist ei võimaldata. Liikmesriigid ei tohiks võimaldada vastukorrigeerimisi, kui: i) esmast korrigeerimist ei peeta reaalturuväärtuse põhimõttega kooskõlas olevaks; ii) esmasest korrigeerimisest tulenevat kasumit ei maksustata teises jurisdiktsioonis, kus sidusettevõtja on asjaomases liikmesriigis juba maksustatud; iii) kaasatud on kolmanda riigi jurisdiktsioon, aga puudub

topeltmaksustamise vältimise leping. Esmase korrigeerimise puudumisel võib liikmesriik teha allapoole korrigeerimise üksnes juhul, kui i) allapoole korrigeerimine on kooskõlas reaalturuväärtuse põhimõttega; ii) allapoole korrigeerimisega võrdne summa sisaldub sidusettevõtja kasumis teises jurisdiktsioonis; iii) asjaomastele jurisdiktsioonidele on saadetud teatis kavatsuse kohta teha allapoole korrigeerimine. Selle eesmärk on tagada, et liikmesriigid saaksid säilitada oma riikliku maksusuveräänsuse ja õiguse hinnata, kas esmane korrigeerimine vastab reaalturuväärtuse põhimõttele ning et ei esine topeltmaksustamist ega topeltmaksuvabastust.

Kompenseeriv korrigeerimine on OECD siirdehindade alaste suuniste sõnastikus määratletud kui „korrigeerimine, mille puhul maksumaksja esitab maksustamise eesmärgil siirdehinna, mis on maksumaksja arvates kontrollitud tehingu reaalturuväärtusele vastav hind, kuigi see hind erineb sidusettevõtjate vahel tegelikult küsitud summast“. Kompenseerivad korrigeerimised on aga topeltmaksustamise põhjus, kuna neid ei tunnustata kõikides jurisdiktsioonides, sest maksudeklaratsioon peaks kajastama tegelikke tehinguid. Selleks et vältida kohtuvaidlusi ja kehtestada ühtne lähenemisviis kompenseerivale korrigeerimisele liidus, on artiklis 7 sätestatud tingimused, mille alusel liikmesriigid peaksid kompenseerivat korrigeerimist tunnustama. See säte on inspireeritud aruandest ja seda tuleks tõlgendada koos aruandega JTPF/009/FINAL/2013/EN²⁵ kompenseerivate korrigeerimiste kohta, mille ühine siirdehindade foorum kiitis heaks 2013. aastal.

ii) Ühised põhielemendid

Äri- ja finantssuhete täpne piiritlemine

Direktiivi artiklis 8 on sätestatud, et siirdehindade kohaldamise tulemused määratakse kindlaks vastavalt seotud osapoolte tegelikule käitumisele tehingu lepinguliste tingimuste kontekstis. Selle eesmärgi saavutamiseks nõuab säte sidusettevõtjate vahelise tegeliku tehingu hoolikat piiritlemist, analüüsides pooltevahelisi lepingulisi suhteid koos poolte käitumisega. Sellega seoses peab siirdehindade analüüsi kindel esimene etapp olema ettevõtjatevaheliste tehingute täpne määratlemine, analüüsides nende majanduslikult olulisi tunnuseid, mis kajastuvad mitte ainult pooltevahelistes lepingutes, vaid ka nende käitumises ja muudes asjakohastes faktides. Analüüsi lähtepunktiks peaksid olema lepingutingimused ning niivõrd, kui võrd käitumine või muud asjaolud ei ole kirjaliku lepinguga kooskõlas, tuleks tegelikult tehtud tehingu(te) parima tõendina käsitada poolte käitumist (mitte kirjaliku lepingu tingimusi).

Siirdehindade määramise meetodid

Kooskõlas OECD siirdehindade alaste suuniste III peatükiga viidatakse direktiivi ettepaneku artiklis 9 järgmistele peamistele siirdehindade määramise meetoditele.

Võrreldava hinna meetodi puhul võrreldakse kontrollitud tehingu käigus üleantud vara või teenuste eest võetavat hinda võrreldava kontrollimata tehingu käigus üleantud vara või teenuste hinnaga võrreldavates tingimustes. Kui kahe hinna vahel on erinevusi, võib see viidata sellele, et sidusettevõtjate äri- ja finantssuhete tingimused ei vasta reaalturuväärtuse põhimõttele ning et võib esineda vajadus asendada kontrollitud tehingu hind kontrollimata

²⁵ ELi ühise siirdehindade foorumi aruanne kompenseerivate korrigeerimiste kohta (JTPF/009/FINAL/2013/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf.

tehingu hinnaga. Võrreldava hinna meetodit võib kohaldada maksumaksja tehingute alusel sõltumatute ettevõtjatega (võrreldavad sisetehingud) või teiste sõltumatute ettevõtjate vaheliste tehingute alusel (võrreldavad välised tehingud). Kuigi seda meetodit on võimalik kasutada igat liiki tehingute puhul, on toodete võrreldavuse nõue, et seda oleks võimalik kohaldada põhjendatud ja usaldusväärset viisil, eriti kõrge, sest mis tahes tooteerinevused võivad oluliselt mõjutada tehingu hinda, kuid sageli ei ole otstarbekas määrata selliste toodete erinevuste jaoks põhjendatud ja täpseid võrreldavuse korrigeerimisi.

Edasimüügi hinna meetodi puhul lähtutakse hinnast, millega sidusettevõtjalt ostetud toode müüakse edasi sõltumatule ettevõtjale. Seda hinda (edaspidi „edasimüügihind“) vähendatakse seejärel asjakohase brutomarginaali võrra (edaspidi „edasimüügihinna marginaal“), mis määratakse kindlaks võrreldavate kontrollimata tehingute brutomarginaalide alusel, mis kajastab summat, millest edasimüüja püüab katta oma müügi- ja muud tegevuskulud ning teenida täidetavaid funktsioone (võttes arvesse kasutatud varasid ja võetud riske) arvesse võttes asjakohast kasumit. Seda, mis jääb alles pärast brutomarginaali mahaarvamist, võib pärast toote ostmisega seotud muude kulude (nt tollimaksud) korrigeerimist käsitada reaalturuväärtusele vastava hinnana vara algsel üleandmisel sidusettevõtjate vahel.

Kulupõhise meetodi puhul lähtutakse kuludest, mis tekivad kinnisvara või teenuste tarnijal üleantud vara või sidusettevõtjale osutatud teenuste kontrollitud tehingus. Seejärel lisatakse nendele kuludele asjakohane kasumimarginaal, mis määratakse kindlaks tarnijate poolt võrreldavates kontrollimata tehingutes teenitud kasumimarginaali alusel, et saada täidetud funktsioone ja turutingimusi arvestades asjakohast kasumit. Sellise reaalturuväärtuse põhimõttele vastava kasumimarginaali võib kindlaks määrata selle kasumimarginaali alusel, mida sama tarnija teenib võrreldavates kontrollimata tehingutes (võrreldavad sisetehingud), või kasumimarginaali alusel, mida sõltumatu ettevõtja oleks teeninud võrreldavates tehingutes (võrreldavad välised tehingud). Üldiselt kasutatakse kulupõhise meetodi puhul marginaale, mis arvutatakse pärast otseseid ja kaudseid tootmis- või tarnekulusid, kuid enne ettevõtja tegevuskulusid (nt üldkulud).

Tehingupõhise tootluse meetodi puhul võrreldakse puhaskasumi marginaali asjaomase baasi (nt kulud, müük, varad) puhul, mida maksumaksja saab kontrollitud tehingust (või tehingutest, kui on asjakohane need koondada ja neid koos arvesse võtta), võrreldavates kontrollimata tehingutes teenitud puhaskasumi marginaaliga. Maksumaksja reaalturuväärtusele vastava netomarginaali, mis saadakse kontrollitud tehingu(te)st, võib kindlaks määrata selle netomarginaali alusel, mida sama maksumaksja teenib võrreldavates kontrollimata tehingutes (võrreldavad sisetehingud), või netomarginaali alusel, mida teenib võrreldavates tehingutes sõltumatu ettevõtte (võrreldavad välised tehingud). Juhul kui puhaskasumi marginaali võrreldakse kulude või müügiga, toimib tehingupõhine tootluse meetod sarnaselt vastavalt kas kulupõhise meetodiga või edasimüügi hinna meetodiga, välja arvatud see, et võrreldakse kontrollitud ja kontrollimata tehingutest tulenevaid puhaskasumi marginaale (pärast asjaomaste tegevuskulude mahaarvamist), selle asemel et võrrelda edasimüügi brutomarginaali või kulude brutomarginaali. Funktsionaalne võrreldavus on tehingupõhise tootluse meetodi kohaldamisel üldjuhul suurema tähtsusega kui toote võrreldavus.

Jagatud kasumi meetodi puhul määratakse kindlaks sidusettevõtjate vahelistest kontrollitud tehingutest saadav kombineeritud kasum, mis jagatakse seejärel sidusettevõtjate vahel majanduslikult põhjendatud alustel samamoodi nagu sõltumatute ettevõtjate vahel reaalturuväärtuse põhimõttel. Seda majanduslikult kehtivat alust võivad toetada sõltumatud turuandmed (nt kontrollimata ühisettevõtte lepingud) või siseandmed. Selliste siseandmete

liigid, mis on olulised kombineeritud kasumi jagamisel sidusettevõtjate vahel (jagatud kasumi meetodi kohased näitajad), sõltuvad juhtumi faktidest ja asjaoludest ning võivad hõlmata näiteks sidusettevõtjate vastavate müügi-, teadus- ja arendustegevuse kulude, tegevuskulude, varade või töötajate arvuga seotud jagamispõhimõtteid. Jagatud kasumi meetodi kohased näitajad peaksid kajastama poolte vastavat panust kontrollitud tehingust saadava tulu tekkimisse ja olema siirdehinna kujundamisest mõistlikult sõltumatud (st see peaks põhinema objektiivsetel andmetel (nt müük sõltumatutele osapooltele), mitte kontrollitud tehingute tasustamisega seotud andmetel (nt müük sidusettevõtjatele)).

Kombineeritud kasumi võib jagada sidusettevõtjate vahel jääkide või panuse analüüsi alusel.

Jääkide analüüsi puhul tehakse esimeses etapis kindlaks ja seostatakse sidusettevõtjatega tavapärase kasum, mis on seostatav panustega, mida saab usaldusväärsetl võrrelda, st tavaliselt vähem keerukad panused, mille kohta on võimalik leida usaldusväärseid võrdlusandmeid. Tavaliselt määratakse see esialgne tasu kindlaks ühe traditsioonilise tehingumeetodi või tehingupõhise tootluse meetodi abil, et teha kindlaks sõltumatute ettevõtjate vaheliste võrreldavate tehingute eest makstav tasu. Seega ei võta see üldjuhul arvesse tulu, mida saadakse teise kategooria panustest, mis võivad olla ainulaadsed ja väärtuslikud ja/või mis tulenevad suurest integreeritusest või majanduslikult oluliste riskide ühisest võtmisest. Teise sammuna põhineks mis tahes jääkkasum (või -kahjum), mis jääb alles pärast esimesele panuste kategooriale omistatava kasumi arvessevõtmist, poolte teise kategooria panuste suhtelise väärtuse analüüsil.

Erinevalt jääkide analüüsist jagatakse panuse analüüsis koondkasum sidusettevõtjate vahel ühekorruga, lähtudes iga kontrollitud tehingust osaleva sidusettevõtja panuse suhtelist väärtust.

Käesolevas ettepanekus ei pooldata ühtegi eespool loetletud tunnustatud siirdehindade määramise meetodit. Tuleb kohaldada artiklis 10 sätestatud reeglit ja seega valida sobivaim meetod, võttes arvesse konkreetse juhtumi fakte ja asjaolusid.

Lisaks on artikli 9 lõikes 2 sätestatud, et lõikes 1 sätestatud heakskiidetud meetoditest erinevat siirdehindade määramise meetodit võib kohaldada üksnes juhul, kui on võimalik tõendada, et i) ühtegi heakskiidetud meetodit ei saa mõistlikult kohaldada, et määrata kindlaks kontrollitud tehingu reaalturuväärtuse põhimõttele vastavad tingimused, ja ii) selline muu meetod annab tulemuse, mis on kooskõlas olukorruga, mille saavutaksid sõltumatud ettevõtjad, kes teevad võrreldavaid kontrollimata tehinguid võrreldavates tingimustes. Maksimumsajal või maksuhalduril, kes kinnitab lõikes 1 sisalduvast heakskiidetud meetodist erineva meetodi kasutamist, lasub kohustus tõendada, et artikli 9 lõike 2 nõuded on täidetud.

Kui lõikes 2 sätestatud tingimused on täidetud ja reaalturuväärtuse põhimõttele vastava hinna kindlaksmääramiseks kasutatakse majandusliku hindamise tehnikat, võetakse nõuetekohaselt arvesse ühise siirdehindade foorumi poolt 2017. aastal heaks kiidetud aruande JTPF/003/2017/FINAL/EN²⁶ (majandusliku hindamise meetodite kasutamise kohta siirdehindade määramisel) sisu ja soovitusi. Aruandes kirjeldatakse põhjalikult hindamise meetodeid ja konkreetseid elemente, mida tuleks nende kasutamisel siirdehindade määramise puhul arvesse võtta.

²⁶ ELi ühise siirdehindade foorumi aruanne majandusliku hindamise meetodite kasutamise kohta siirdehindades (JTPF/003/2017/FINAL/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf.

Kõige sobivama meetodi valimine

Direktiivi artiklis 10 on sätestatud, et siirdehindade määramise meetodi valimisel tuleb alati püüda leida konkreetse juhtumi jaoks kõige sobivam meetod.

Sel eesmärgil tuleks valimisel arvesse võtta siirdehindade määramise meetodite vastavaid tugevaid ja nõrku külgi; kasutatud meetodi asjakohasust, pidades silmas kontrollitud tehingu laadi, mis määratakse kindlaks eelkõige funktsionaalse analüüsi abil; valitud meetodi ja/või muude meetodite kohaldamiseks vajaliku usaldusväärse teabe (eelkõige kontrollimata võrreldavate tehingute kättesaadavust; ning kontrollitud ja kontrollimata tehingute võrreldavuse taset, sealhulgas võrreldavuse korrigeerimiste usaldusväärset, mis võib olla vajalik nendevaheliste oluliste erinevuste kõrvaldamiseks. Ükski meetod ei sobi igas võimalikus olukorras, samuti ei ole vaja tõendada, et konkreetne meetod ei ole asjaolusid arvestades sobiv.

Üldiselt on võrreldava hinna meetod sobiv reaalturuväärtusele vastava hinna kindlaksmääramiseks a) turul kaubeldavate kaupade müügi puhul vastavalt kontrollitud tehingule ja võrreldavatele kontrollimata tehingutele, mis toimuvad võrreldavates tingimustes, sealhulgas samal kaubandusahela tasandil (nt müük teisesele tootjale, turustajale, jaemüüjale jne), ja b) mõnede ühiste finantstehingute, nagu raha laenamine, puhul. Turuhinnad (nt toormehinnad või intressimäärad) võivad olla seda liiki tehingute puhul avalikult kättesaadavad.

Edasimüügi hinna meetod on kõige kasulik juhul, kui seda kohaldatakse müügi- ja turustustoimingute suhtes, mida tavaliselt teostab turustaja. Mõnel juhul võib edasimüüja edasimüügihinna marginaali kontrollitud tehingus kindlaks määrata sellise edasimüügihinna marginaali alusel, mida sama edasimüüja teenib võrreldavates kontrollimata tehingutes ostetud ja müüdud objektidelt (võrreldavad sisetehingud). Muudel juhtudel võib edasimüügihinna marginaali kindlaks määrata, võttes aluseks selle edasimüügihinna marginaali, mida sõltumatud ettevõtjad teenivad võrreldavates kontrollimata tehingutes (võrreldavad välised tehingud).

Kulupõhine meetod on kõige kasulik juhul, kui a) kaupu müüb tootja, kes ei panusta väärtuslikku ainulaadset immateriaalset vara ega võta kontrollitud tehingus ebatavalisi riske, näiteks lepingu või töötlemislepingu korral; või b) kui kontrollitud tehing on selliste teenuste osutamine, mille puhul teenuseosutaja ei panusta mingit väärtuslikku ainulaadset immateriaalset vara ega võta enda kanda ebatavalisi riske.

Tehingupõhine tootluse meetod toimib sarnaselt vastavalt kas kulupõhise meetodiga või edasimüügi hinna meetodiga, välja arvatud see, et võrreldakse puhaskasumi marginaale, ning on kasulik, kui avalikult kättesaadav usaldusväärne brutomarginaali teave kolmandate isikute kohta puudub või on piiratud ning seetõttu on varasemaid tavapäraseid tehingumeetodeid raske rakendada. Üldiselt täheldatakse, et tootmis- ja teenindustegevuse puhul kasutatakse kulupõhiseid puhaskasumi marginaali näitajaid; müügitegevuse puhul kasutatakse müügi- ja teenustepõhiseid näitajaid; varamahukate tegevuste puhul kasutatakse varapõhiseid näitajaid. Igal juhul peaks valitud finantsnäitaja olema selline, mis: i) kajastab hinnatava osapoolle (st kontrollitud tehingu osapool, kelle puhul finantsnäitajat testitakse) täidetavate funktsioonide väärtust, võttes arvesse tema varasid ja riske; ii) on siirdehinna kujundamisest mõistlikult sõltumatu, st see peaks põhinema objektiivsetel andmetel (nt müük sõltumatutele osapooltele), mitte kontrollitud tehingute tasustamisega seotud andmetel (nt müük

sidusettevõtjatele); ning iii) mida on võimalik mõõta piisavalt usaldusväärsel ja järjepideval viisil kontrollitud tehingu ja võrreldava(te) kontrollimata tehingu(te) tasandil.

Ühepoolsed meetodid (edasimüügi hinna meetod, kulupõhine meetod, tehingupõhine tootluse meetod) ei ole usaldusväärsed, kui tehingu iga osapool annab kontrollitud tehinguga seoses ainulaadse ja väärtusliku panuse või kui osapooled tegelevad väga integreeritud tegevusega. Sellisel juhul on kõige sobivam meetod jagatud kasumi meetod, sest sõltumatud osapooled võivad tehingut tegelikult hinnata proportsionaalselt oma panusega, muutes kahepoolse meetodi sobivamaks. Lisaks, kuna need panused on ainulaadsed ja väärtuslikud, ei ole võrreldavate tehingute kohta usaldusväärset teavet, mida saaks kasutada tehingu usaldusväärsemaks hindamiseks, kasutades teist meetodit.

Ühepoolsed meetodid on asjakohased juhul, kui üks pooltest annab kõik kontrollitud tehinguga seotud ainulaadsed ja väärtuslikud panused, samal ajal kui teine pool ei anna mingit ainulaadset ja väärtuslikku panust. Sellisel juhul peaks hinnatav isik olema see, kelle suhtes saab siirdehindade määramise meetodit kõige usaldusväärsemal viisil kohaldada ja kelle jaoks on võimalik leida kõige usaldusväärsemad võrreldavad tehingud. Pool, kes ei tee tehinguga seoses ainulaadset ja väärtuslikku panust, on kõige sagedamini see, kelle suhtes saab kõige usaldusväärsemalt kohaldada ühepoolset siirdehindade määramise meetodit.

Võrreldavuse analüüs

Võrreldavuse analüüs on reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamise nurgakivi.

Reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamiseks on vaja teha võrreldavuse analüüs, mis koosneb suures osas kahest põhiaspektist: i) sidusettevõtjate vaheliste äri- või finantssuhete ning nende suhetega seotud tingimuste ja majanduslikult oluliste asjaolude kindlakstegemine; ning ii) sidusettevõtjate vaheliste tehingute (kontrollitud tehingud) tingimuste ja majanduslikult oluliste asjaolude võrdlemine sõltumatute ettevõtjate vaheliste võrreldavate tehingutega (võrreldavad kontrollimata tehingud).

Esimese aspekti osas on artiklis 11 sätestatud võrreldavustegurid, mida liikmesriigid peaksid kontrollitud tehingu asjaolude kindlakstegemisel arvesse võtma. Need tegurid on tehingu lepingulised tingimused, funktsionaalne analüüs (iga ettevõtte täidetavad funktsioonid, võttes arvesse kasutatud varasid ja võetud riske), tehingu esemeks oleva toote või teenuse omadused, majanduslikud asjaolud ja äristrateegiad. Kui kontrollitud tehingu asjaolud on kindlaks tehtud, tuleb teha tegelik võrdlus ja hinnata, kas tehing vastab reaalturuväärtuse põhimõttele. Selleks on vaja kindlaks teha, millises ulatuses võrdlus tehakse (st valida tuleb siirdehinna määramise meetod) ning millega seda võrreldakse (st tuleb kindlaks teha võimalik võrreldav kontrollimata tehing).

Kontrollitud ja kontrollimata tehingut peetakse võrreldavaks, kui kahe tehingu majanduslikult olulised tunnused ja nendega seotud asjaolud on piisavalt sarnased, et saada usaldusväärne näitaja reaalturuväärtusele vastava tulemuse kohta.

Kaks tehingut ei pea tingimata olema identsed, et need oleksid võrreldavad. Selle asemel ei tohiks ükski nendevaheline erinevus oluliselt mõjutada reaalturuväärtusele vastavat hinda ega kasumit; kui sellised olulised erinevused on olemas, tuleks nende mõju kõrvaldamiseks teha piisavalt täpseid korrigeerimisi.

Need korrigeerimised (mida nimetatakse „võrreldavuse korrigeerimisteks“) tuleb teha ainult juhul, kui oluliste erinevuste mõju hinnale või kasumile on võimalik piisavalt täpselt kindlaks teha, et parandada tulemuste usaldusväärsust.

Lisaks täpsustatakse artiklis 11, et liikmesriigid peaksid tagama, et võrreldavate kontrollimata tehingute otsimine põhineb läbipaistvuse põhimõttel. See tähendab, et maksumaksjad peaksid põhjendama ja dokumenteerima otsingute etappe maksuhalduri suhtes ning sümmeetriliselt, et maksuhaldur peaks selliste otsingute ettevalmistamisel või vaidlustamisel esitama maksumaksjale nende etappide jaoks vajaliku teabe.

Võrreldavate kontrollimata tehingute otsimisel tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta soovitusi, mis on esitatud ühisel siirdehindade foorumil 2016. aastal heaks kiidetud aruandes JTPF/007/2016/FINAL/EN²⁷ võrreldavate tehingute kasutamise kohta ELis.

Reaalturuväärtuse põhimõttele vastava vahemiku kindlaksmääramine

Mõnel juhul annab siirdehindade määramise meetodi kohaldamine üheainsa tulemuse, mis on kõige usaldusväärsem reaalturuväärtusele vastav tulemus. Muudel juhtudel võib meetodi kasutamine anda mitmeid tulemusi, mille põhjal saab tuletada rea usaldusväärseid tulemusi. Kooskõlas parimate rahvusvaheliste tavadega on artiklis 12 sätestatud, et kui kõige sobivama meetodi kasutamine annab tulemuseks näitajate vahemiku, tuleb reaalturuväärtusele vastav vahemik määrata kvartiilidevahelise vahemiku abil. Kvartiilidevaheline vahemik on kontrollimata võrdlusandmete põhjal saadud tulemuste vahemik, s.o 25.–75. protsentiil.

Vaidluste minimeerimiseks ja ühtse lähenemisviisi tagamiseks kogu liidus nähakse sättega ette, et i) maksumaksjalt ei tohiks nõuda korrigeerimist, kui tema tulemused jäävad kvartiilide vahemikku, välja arvatud juhul, kui maksuhaldur või maksumaksja tõendab, et konkreetne erinev positsioon vahemikus on põhjendatud konkreetse juhtumi faktide ja asjaoludega; ii) kui kontrollitud tehingu tulemused jäävad väljapoole reaalturuväärtusele vastavat vahemikku, peavad maksuhaldurid korrigeerima kõigi tulemuste mediaani, välja arvatud juhul, kui maksumaksja või maksuhaldur tõendab, et mõni muu vahemiku punkt määrab konkreetsel juhul usaldusväärsema reaalturuväärtusele vastava hinna.

Siirdehindade dokumenteerimine

Siirdehindade nõuetele vastavuse oluline element on dokumendid, mis tõendavad, et asjaomaste tehingute hind on kooskõlas reaalturuväärtuse põhimõttega. 2. lisas on esitatud dokumenteerimist käsitlevate eeskirjade põhielemendid ning komisjon täpsustab neid hiljem kooskõlas artikli 13 sätetega, et vajaduse korral lisada selliseid elemente nagu standardvormid, millega määratakse kindlaks siirdehindade alase teabe liik ja sisu, hõlmatavad ajavahemikud, keelenõuded ja dokumenteerimiskohustusega hõlmatud maksumaksjad.

iii) Reaalturuväärtuse põhimõtte ja tulevaste ühiste eeskirjade kohaldamine konkreetsetes küsimustes

Reaalturuväärtuse põhimõtte ühtse kohaldamise tagamiseks on liikmesriikides reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamisel siduv OECD siirdehindade alaste suuniste viimane versioon. Kuna OECD siirdehindade alaseid suuniseid muudetakse aeg-ajalt, peaksid need

²⁷ ELi ühise siirdehindade foorumi aruanne võrreldavate toodete kasutamise kohta ELis (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>.

uued suunised olema uus siduv võrdlusraamistik. Selleks et tagada uute suuniste järgimine liikmesriikides, tuleks kohaldada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohast menetlust. Komisjon võib lisaks teha ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks, et kajastada OECD siirdehindade alaste suuniste muudatust.

Maksumaksjatele suurema kindluse loomiseks tehakse ettepanek kehtestada rakendusaktidega siirdehindade valdkonnas täiendavad ühised siduvad eeskirjad. Need rakendusaktid annavad maksumaksjatele selge ülevaate sellest, mida liidu maksuhaldurid peavad kindlaksmääratud tehingute puhul aktsepteeritavaks, ning pakuvad ka „*safe harbour*“-põhimõtteid, mis vähendavad nõuete täitmisega seotud koormust ja vaidluste arvu.

Võttes arvesse selliste meetmete tundlikku laadi, mis puudutavad riikide täitev- ja täitmise tagamise volitusi otsese maksustamise valdkonnas, kahe- või mitmepoolsete maksukonventsioonide alusel antud maksustamisõiguste kasutamist, millega välditakse topeltmaksustamist või topeltmaksuvabastust, ning võttes arvesse võimalikke rahalisi tagajärgi liikmesriikide maksubaasidele, tuleks rakendamise volitused käesoleva direktiivi kohaste otsuste vastuvõtmiseks anda nõukogule, kes tegutseb komisjoni ettepaneku alusel.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV

siirdehindade kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust²⁸,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²⁹,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Siirdehinnad tähendavad hargmaiste ettevõtjate kontserni kuuluvate sidusettevõtjate vaheliste piiriüleste tehingute hindade kehtestamist. Kuna maksuarvutused põhinevad üldiselt üksuse tasandil kontodel, mõjutavad hinnad või muud tingimused, mille alusel need piiriülesed tehingud sidusettevõtjate vahel toimuvad, asjaomaste üksuste tulusid ja/või kulusid seoses nende tehingutega ning avaldavad seega mõju konsolideerimisgrupi iga ettevõtja poolt maksustamise eesmärgil kirjendatud kasumi summale.
- (2) Sidusettevõtjate vahel maksustamise eesmärgil hindade määramise ülemaailmselt tunnustatud standard on nn reaalturuväärtuse põhimõte. Reaalturuväärtuse põhimõte näeb ette, et hargmaiste ettevõtjate kontserni üksikliikmed peavad tegema omavahel tehinguid nii, nagu nad oleksid sõltumatud kolmandad isikud. Teisisõnu peaksid kahe sidusettevõtja vahelised tehingud kajastama tulemust, mis oleks saavutatud, kui osapooled ei oleks olnud omavahel seotud, st kui osapooled oleksid olnud üksteisest sõltumatud ja tulemuse (hind või marginaalid) oleks määranud (avatud) turujõud.
- (3) Kui liikmesriigid kohaldavad või tõlgendavad reaalturuväärtuse põhimõtet erinevalt, tekitavad nad olukorra, mis võib kahjustada siseturgu. Kohaldatavate siirdehindade eeskirjade ebajärjepidevus võib mitte ainult põhjustada topeltmaksustamist, vaid võimaldada ka kasumi ümberpaigutamist ja maksustamise vältimist. Selline vastuolu on tõsine maksutakistus piiriüleselt tegutsevatele ettevõtjatele, põhjustab tõenäoliselt majanduslikke moonutusi ja ebatõhusust ning avaldab negatiivset mõju piiriülestele investeringutele ja majanduskasvule.
- (4) Käesoleva direktiivi sätete eesmärk on tagada reaalturuväärtuse põhimõtte ühtne kohaldamine kogu liidus, et suurendada maksukindlust ning vähendada topeltmaksustamise ja topeltmaksuvabastuse juhtumeid.

²⁸ ELT C , , lk .

²⁹ ELT C , , lk .

- (5) Selleks et tagada reaalturuväärtuse põhimõtte ühetaoline kohaldamine kogu liidus, peaksid liikmesriigid kohaldama sidusettevõtjate ühist määratlust. Võrdse kohtlemise tagamiseks tuleks püsivat tegevuskohta käsitada käesoleva direktiivi kohaldamisel sidusettevõtjana ning seega tuleks peakontori ja püsiva tegevuskoha vahelised sisesuhted kindlaks määrata kooskõlas reaalturuväärtuse põhimõttega.
- (6) Topeltnmaksustamise vähendamise tagamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama piisavad mehhanismid, mis võimaldaksid neil teha vastukorrigeerimise, kui teise liikmesriigi või kolmanda riigi jurisdiktsioonis tehakse esmane korrigeerimine. Eelkõige peaks liikmesriikidel olema võimalus teha vastukorrigeerimisi ja nad peaksid lubama sellist korrigeerimist mitte üksnes vastastikuse kokkuleppe menetlustes, vaid ka tulenevalt järgmisest: i) kiirmenetlus, mis viiakse lõpule 180 päeva jooksul, ilma et oleks vaja alustada vastastikuse kokkuleppe menetlust, kui ei ole kahtlust, et esmane korrigeerimine on põhjendatud; või ii) ühisauditid või muud rahvusvahelise koostöö vormid, näiteks mitmepoolsed riskihindamisprogrammid, nagu Euroopa usaldus- ja koostööpõhine lähenemisviis (ETACA) ja rahvusvaheline nõuetele vastavuse tagamise programm (ICAP).
- (7) Võib esineda õiguspäraseid põhjuseid, miks vastukorrigeerimist ei tehta või see on väiksem kui esmane korrigeerimine. Eelkõige ei tohiks liikmesriigid teha vastukorrigeerimisi, kui: i) esmast korrigeerimist ei peeta reaalturuväärtuse põhimõttega kooskõlas olevaks; ii) esmise korrigeerimise tulemusel ei maksustata kasumi summat teises jurisdiktsioonis, kus sidusettevõtja on asjaomases liikmesriigis juba maksustatud, ning ii) kaasatud on kolmanda riigi jurisdiktsioon, aga puudub maksuleping. Esmase korrigeerimise puudumisel võivad liikmesriigid teha allapoole korrigeerimise üksnes juhul, kui: i) allapoole korrigeerimine on reaalturuväärtuse põhimõttega kooskõlas; ii) allapoole korrigeerimisega võrdne summa sisaldub sidusettevõtja kasumis teises jurisdiktsioonis ning kuulub seega maksustamisele ning iii) asjaomastele jurisdiktsioonidele on saadetud teatis kavatsuse kohta teha allapoole korrigeerimine. Eelmiste sätete eesmärk on tagada, et: i) liikmesriigid saavad säilitada õiguse hinnata, kas esmane korrigeerimine vastab reaalturuväärtuse põhimõttele, ning ii) ei esine topeltnmaksustamist ega topeltnmaksuvabastust. Liikmesriigid ei tohiks tekitada topeltnmaksuvabastuse olukordi.
- (8) Selleks et kehtestada ühine lähenemisviis kompenseerivatele korrigeerimistele liidus ja vältida kohtuvaidlusi, on käesolevas direktiivis sätestatud tingimused, mille alusel liikmesriigid peaksid kompenseerivat korrigeerimist tunnustama. Seda sätet tuleks tõlgendada koostoimes komisjoni 2013. aasta ELi ühise siirdehindade foorumi aruandega kompenseerivate korrigeerimiste kohta³⁰.
- (9) Tagamaks, et siirdehindade tulemused määratakse kindlaks vastavalt seotud osapoolte tegelikule käitumisele, nõutakse käesoleva direktiiviga sidusettevõtjate vaheliste tegelike tehingute hoolikat piiritlemist, analüüsides pooltevahelisi lepingulisi suhteid koos poolte käitumisega. Sellega seoses peaks siirdehindade analüüsi kindel esimene etapp olema ettevõtjatevaheliste tehingute täpne määratlemine, analüüsides nende majanduslikult olulisi tunnuseid, mis kajastuvad mitte ainult pooltevahelistes lepingutes, vaid ka nende käitumises ja muudes asjakohastes faktides. Analüüsi lähtepunktiks peaksid olema lepingutingimused ning niivõrd, kuivõrd käitumine või

³⁰ JTPF/009/FINAL/2013/EN, 5. novembri 2013. aasta koosolek: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf

muud asjaolud ei ole kirjaliku lepinguga kooskõlas, tuleks tegelikult tehtud tehingu(te) parimaks tõendiks pidada poolte käitumist (mitte kirjaliku lepingu tingimusi).

- (10) Sidusettevõtjate vaheliste tehingute reaalturuväärtusele vastavate hindade kindlaksmääramiseks kasutatakse siirdehindade määramise meetodeid. Käesolevas direktiivis loetletud meetodid on kooskõlas Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) 2022. aasta siirdehindade alaste suuniste (edaspidi „OECD siirdehindade alased suunised“) III peatükiga. Käesolevas direktiivis ei eelistata ühtegi neist tunnustatud siirdehindade määramise meetoditest. Selle asemel tuleks kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud kõige sobivamat meetodit ning seega tuleks valida sobivaim meetod, võttes arvesse konkreetse juhtumi fakte ja asjaolusid. Lisaks sätestatakse käesolevas direktiivis, et siirdehindade määramise meetodit, mis ei ole OECD tunnustatud meetodid, võib kohaldada üksnes juhul, kui on võimalik tõendada, et: i) ühtegi OECD tunnustatud meetodit ei saa mõistlikult kohaldada, et määrata kindlaks kontrollitud tehingu (st sidusettevõtjate vaheline tehing) reaalturuväärtusele vastavad tingimused, ning ii) selline muu meetod annab tulemuse, mis on kooskõlas tulemusega, mille saavutaksid sõltumatud ettevõtjad, kes teevad võrreldavaid kontrollimata tehinguid võrreldavates tingimustes. Maksumaksjal või maksuhalduril, kes kasutab OECD tunnustatud meetodist erinevat meetodit, peaks olema kohustus tõendada, et nõuded on täidetud. Kui tingimused on täidetud ja reaalturuväärtusele vastava hinna kindlaksmääramiseks kasutatakse majandusliku hindamise tehnikat, tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta komisjoni 2017. aasta ELi ühise siirdehindade foorumi aruande sisu ja soovitusi majanduslike hindamistehnikate kasutamise kohta siirdehindade määramisel³¹.
- (11) Siirdehindade määramise meetodi valimisel tuleks alati püüda leida konkreetse juhtumi jaoks kõige sobivam meetod. Kõige sobivama siirdehindade määramise meetodi valimisel tuleks arvesse võtta i) siirdehindade määramise meetodite vastavaid tugevaid ja nõrku külgi; ii) kasutatud meetodi asjakohasust, pidades silmas kontrollitud tehingu laadi, mis määratakse kindlaks eelkõige funktsionaalse analüüsi abil; iii) valitud meetodi või muude meetodite kohaldamiseks vajaliku usaldusväärse teabe (eelkõige kontrollimata võrreldavate tehingute kohta) kättesaadavust ning iv) kontrollitud ja kontrollimata tehingute võrreldavuse taset, sealhulgas võrreldavuse korrigeerimise usaldusväärset, mis võib olla vajalik nendevaheliste oluliste erinevuste kõrvaldamiseks. Ükski meetod ei sobi igas võimalikus olukorras, samuti ei ole vaja tõendada, et konkreetne meetod ei ole asjaolusid arvestades sobiv. Tuleb märkida, et ühepoolseid meetodeid (edasimüügi hinna meetod, kulupõhine meetod, tehingupõhine tootluse meetod) ei käsitata usaldusväärsetena, kui tehingu iga osapool annab kontrollitud tehinguga seoses ainulaadse ja väärtusliku panuse või kui osapooled tegelevad väga integreeritud tegevusega. Sellisel juhul on kõige sobivam meetod jagatud kasumi meetod, sest sõltumatud osapooled võivad tehingut tegelikult hinnata proportsionaalselt oma panusega, mille puhul on kahepoolne meetod sobivam. Ühepoolsed meetodid on asjakohased, kui üks pooltest teeb kõik kontrollitud tehinguga seotud ainulaadsed ja väärtuslikud panused, samal ajal kui teine pool ei tee mingit ainulaadset ja väärtuslikku panust. Sellisel juhul peaks hinnatav osapool, st kontrollitud tehingu pool, mille puhul finantsnäitajat testitakse, olema see, kelle suhtes saab siirdehindade määramise meetodit kohaldada kõige usaldusväärsemal viisil ja

³¹ JTPF/003/2017/FINAL/EN, 22. juuni 2017. aasta koosolek: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf.

kelle jaoks on võimalik leida kõige usaldusväärsemad võrreldavad tehingud. Pool, kes ei tee tehinguga seoses ainulaadset ja väärtuslikku panust, on kõige sagedamini see, kelle suhtes saab kõige usaldusväärsemalt kohaldada ühepoolset siirdehindade määramise meetodit.

- (12) Reaaluruväärtuse põhimõtte kohaldamiseks on vaja teha võrreldavuse analüüs, mis koosneb suures osas kahest põhiaspektist: i) sidusettevõtjate vaheliste äri- või finantssuhete ning nende suhetega seotud tingimuste ja majanduslikult oluliste asjaolude kindlakstegemine; ning ii) sidusettevõtjate vaheliste tehingute (kontrollitud tehingud) tingimuste ja majanduslikult oluliste asjaolude võrdlemine sõltumatute ettevõtjate vaheliste võrreldavate tehingutega (võrreldavad kontrollimata tehingud). Arvesse võetavad võrreldavuse tegurid on i) tehingu lepingulised tingimused, ii) funktsionaalne analüüs (iga ettevõtte täidetavad funktsioonid, võttes arvesse kasutatud varasid ja võetud riske), iii) tehingu esemeks oleva toote või teenuse omadused, iv) majanduslikud asjaolud ja v) äristrateegiad. Kui kontrollitud tehingu asjaolud on kindlaks tehtud, tuleks teha tegelik võrdlus ja hinnata, kas tehing vastab reaaluruväärtuse põhimõttele. Selleks tuleks kontrollitud tehingu tingimusi võrrelda võrreldava kontrollimata tehingu tingimustega. Kontrollitud ja kontrollimata tehingut peetakse võrreldavaks, kui kahe tehingu majanduslikult olulised tunnused ja nendega seotud asjaolud on piisavalt sarnased, et saada usaldusväärne näitaja reaaluruväärtusele vastava tulemuse kohta. Kaks tehingut ei pea olema identsed, et need oleksid võrreldavad. Selle asemel ei tohiks ükski nendevaheline erinevus oluliselt mõjutada reaaluruväärtusele vastavat hinda ega kasumit; kui sellised olulised erinevused on olemas, tuleks nende mõju kõrvaldamiseks teha piisavalt täpseid korrigeerimisi. Selleks et leida võrreldavaid kontrollimata tehinguid, tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta komisjoni 2016. aasta ELi ühise siirdehindade foorumi aruandes sisalduvaid soovitusi võrreldavate tehingute kasutamise kohta ELis³².
- (13) Vaidluste minimeerimiseks ja ühtse lähenemisviisi tagamiseks kogu liidus nähakse käesoleva direktiiviga ette, et maksumaksjalt ei tohiks nõuda korrigeerimist, kui tema tulemused jäävad kvartiilide vahemikku, välja arvatud juhul, kui maksuhaldur või maksumaksja tõendab, et konkreetne erinev positsioon vahemikus on põhjendatud konkreetse juhtumi faktide ja asjaoludega. Kui kontrollitud tehingu tulemused jäävad väljapoole reaaluruväärtusele vastavat vahemikku, tuleks maksuhalduritelt nõuda, et nad korrigeerivad kõigi tulemuste mediaani, välja arvatud juhul, kui maksumaksja või maksuhaldur tõendab, et mõni muu vahemiku punkt määrab konkreetset juhul usaldusväärsema reaaluruväärtusele vastava hinna.
- (14) Selleks et vähendada liidus piiriüleselt tegutsevate maksumaksjate jaoks nõuete täitmise seotud koormust, tuleks siirdehindade dokumenteerimisele kehtestada ühine lähenemisviis. Üks standardvorm, sisu ja keelenõudeid käsitlevad eeskirjad, tähtajad ja see, millised maksumaksjad peaksid kuuluma reguleerimisalasse, tagaks lihtsuse ja võimaliku kulude kokkuhoiu, võttes arvesse OECD siirdehindade alaste suuniste V peatükki „Dokumenteeringimine“ ja Euroopa Liidus asuvate sidusettevõtjate siirdehindade dokumenteerimise tegevusjuhendit³³.

³² Komisjoni 2016. aasta ELi ühise siirdehindade foorumi aruanne võrreldavate tehingute kasutamise kohta ELis (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>.

³³ Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 27. juuni 2006. aasta resolutsioon, mis käsitleb Euroopa Liidus asuvate sidusühingute siirdehindade dokumenteerimise tegevusjuhendit (EU TPD) (2006/C 176/01, <https://eur-lex.europa.eu/legal->

- (15) Käesoleva direktiivi sätteid tuleks kohaldada kooskõlas OECD siirdehindade alaste suunistega.
- (16) Maksumaksjatele suurema kindluse loomiseks ja topeltnmaksustamise ohu vähendamiseks on käesolevas direktiivis ette nähtud võimalus kehtestada rakendusaktidega täiendavad ühised siduvad siirdehindade eeskirjad. Need rakendusaktid peaksid andma maksumaksjatele selge ülevaate sellest, mida liidu maksuhaldurid peavad kindlaksmääratud tehingute puhul aktsepteeritavaks, ning pakuvad „safe harbour“-põhimõtteid, mis vähendavad nõuete täitmisega seotud koormust ja vaidluste arvu. Võttes arvesse selliste meetmete võimalikku mõju riikide täitev- ja täitmise tagamise volitustele otsese maksustamise valdkonnas, kahe- või mitmepoolsete maksukonventsioonide alusel antud maksustamisõiguste kasutamist, millega välditakse topeltnmaksustamist või topeltnmaksuvabastust, ning võttes arvesse võimalikku mõju liikmesriikide maksubaasidele, tuleks rakendamise volitused käesoleva direktiivi kohaste otsuste vastuvõtmiseks anda nõukogule, kes tegutseb komisjoni ettepaneku alusel.
- (17) Käesolevas direktiivis sätestatud uute normide tulemuslikkuse hindamiseks peaks komisjon koostama hinnangu, mis põhineb liikmesriikide esitatud teabel ja muudel kättesaadavatel andmetel.
- (18) Selleks et ettevõtjad saaksid siseturust otseselt kasu, ilma et sellega kaasneks tarbetut täiendavat halduskoormust, tuleks teave käesoleva direktiivi maksusätete kohta teha kättesaadavaks ühtse digivärava kaudu kooskõlas määrusega (EL) 2018/1724³⁴. Ühtne digivärv pakub piiriülestele kasutajatele ühtset kontaktpunkti siseturu toimimisega seotud teabe, menetluste ja abiteenuste pakkumiseks internetis.
- (19) Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise korral tuleks järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679³⁵. Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi alusel töödelda isikuandmeid artiklis 5 osutatud sidusettevõtjate asutamiseks.
- (20) Kümneaastane säilitamistähtaeg on põhjendatud, et võimaldada liikmesriikidel järgida enamikku aegumistähtaegu. (21) Selleks et vähendada maksumaksjate halduskoormust, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte siirdehindade dokumenteerimise kohta, nähes ette ühised vormid, kehtestades keelenõuded, määraes kindlaks sellise maksumaksja liigi, kes peab neid vorme järgima, ja hõlmata ajavahemikud. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

[content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL](https://eur-lex.europa.eu/content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL)).

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1724, millega luuakse ühtne digivärv teabele ja menetlustele ning abi- ja probleemilahendamisteenustele juurdepääsu pakkumiseks ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT L 295, 21.11.2018, lk 1).

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

- (22) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda siirdehindade eeskirjade piiriülese laadi ja siseturul tervikuna nõuete täitmisega seotud kulude vähendamise vajaduse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (23) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725 artikli 42 lõikele 1 on konsulteeritud Euroopa Andmekaitseinspektoriga, kes esitas oma arvamuse [lisatakse],

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesolevas direktiivis sätestatakse normid liikmesriikide siirdehindade eeskirjade ühtlustamiseks ja reaalturuväärtuse põhimõtte ühtse kohaldamise tagamiseks liidus.

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse nende maksumaksjate suhtes, kes on registreeritud või maksustatud ühes või mitmes liikmesriigis, sealhulgas ühes või mitmes liikmesriigis asuvate püsivate tegevuskohtade suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „reaalturuväärtuse põhimõte“ – rahvusvaheline standard, millega nähakse ette, et sidusettevõtjad peavad omavahel tehinguid tegema nii, nagu nad oleksid sõltumatud kolmandad isikud. Teisisõnu peaksid kahe sidusettevõtja vahelised tehingud kajastama tulemust, mis oleks saavutatud, kui osapooled ei oleks olnud omavahel seotud, st kui osapooled oleksid olnud üksteisest sõltumatud ja tulemuse (hind või marginaalid) oleks määranud (avatud) turujõud;
- (2) „reaalturuväärtusele vastav tulemus“ – kontrollitud tehingu tulemus, kui sidusettevõtjate vahel nende äri- või finantssuhetes kehtestatud tingimused oleksid olnud samad, mis oleksid olnud sõltumatute ettevõtjate vahel;
- (3) „reaalturuväärtusele vastav vahemik“ – näitajate vahemik, mis on vastuvõetav, et teha kindlaks, kas kontrollitud tehingu tingimused vastavad reaalturuväärtuse põhimõttele, ja mis tuletatakse sama siirdehindade määramise meetodi kohaldamisel mitmete võrreldavate andmete suhtes;

- (4) „püsiv tegevuskoht“ – kindel tegevuskoht, nagu see on määratletud asjaomases kahepoolses topeltmaksustamise vältimise lepingus või selle puudumisel siseriiklikus õiguses;
- (5) „sõltumatud ettevõtjad“ – ettevõtjad, kes ei ole sidusettevõtjad artikli 5 tähenduses;
- (6) „esmane korrigeerimine“ – esimeses jurisdiktsioonis asuva maksuhalduri poolt äriühingu maksustatava kasumi ülespoole korrigeerimine tulenevalt reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamisest tehingutele, mis hõlmavad sidusettevõtjat teises maksujurisdiktsioonis;
- (7) „vastukorrigeerimine“ – äriühingu maksustatava kasumi allapoole korrigeerimine, mille maksuhaldur teeb teises jurisdiktsioonis esimese jurisdiktsiooni maksuhalduri tehtud esmase korrigeerimise tulemusel, nii et kasumi jagamine nendes kahes jurisdiktsioonis oleks järjepidev;
- (8) „kompenseeriv korrigeerimine“ – korrigeerimine, mille puhul maksumaksja esitab maksustamise eesmärgil siirdehinna, mis on maksumaksja arvates kontrollitud tehingu reaalturuväärtusele vastav hind, isegi kui see hind erineb sidusettevõtjate vahel tegelikult küsitud summast;
- (9) „võrreldava hinna meetod“ – siirdehindade määramise meetod, mille puhul võrreldakse kontrollitud tehingu käigus üleantud vara või teenuste hinda võrreldava kontrollimata tehingu käigus üleantud vara või teenuste hinnaga võrreldavates tingimustes;
- (10) „edasimüügi hinna meetod“ – siirdehindade määramise meetod, mis põhineb hinnal, millega sidusettevõtjalt ostetud toode müüakse edasi sõltumatule ettevõtjale; edasimüügihinna, mida on vähendatud edasimüügihinna marginaali võrra, ja selle tulemusel saadud summat, millest on maha arvatud edasimüügihinna marginaal, võib pärast toote ostmisega seotud muude kulude, näiteks tollimaksude korrigeerimist, käsitada sidusettevõtjate vahel vara algse üleandmise reaalturuväärtusele vastava hinnana;
- (11) „kulupõhine meetod“ – siirdehindade määramise meetod, mille puhul kasutatakse kinnisvara (või teenuste) tarnijal kontrollitud tehingu käigus tekkinud kuludid; nendele kuludele lisatakse asjakohane kasumimarginaal, et saada asjakohast kasumit, võttes arvesse täidetud funktsioone (võttes arvesse kasutatud varasid ja võetud riske) ja turutingimusi; hinda võib pärast kasumimarginaali lisamist nõuetekohasele kulubaasile käsitada algse kontrollitud tehingu reaalturuväärtusele vastava hinnana;
- (12) „tehingupõhine tootluse meetod“ – tehingupõhine kasumi meetod, mille puhul vaadeldakse puhaskasumi marginaali asjaomase baasi puhul, nt kulud, müük, varad, mida maksumaksja saab kontrollitud tehingust, mida on asjakohane koondada;
- (13) „jagatud kasumi meetod“ – tehingupõhine jagatud kasumi meetod, mille puhul määratakse kindlaks kontrollitud tehingust (või kontrollitud tehingutest, mida on asjakohane koondada) saadud asjaomane kasum, mis tuleb jagada sidusettevõtjate vahel, ning jaotatakse see kasum seejärel sidusettevõtjate vahel majanduslikult põhjendatud alustel samamoodi nagu sõltumatute ettevõtjate vahel reaalturuväärtuse põhimõttel;
- (14) „võrreldavuse analüüs“ – kontrollitud tehingu võrdlemine kontrollimata tehinguga;
- (15) „kontrollitud tehing“ – tehing kahe sidusettevõtja vahel;

- (16) „võrreldav kontrollimata tehing“ – sõltumatute ettevõtjate vaheline tehing, mis on võrreldav kontrollitud tehinguga;
- (17) „hargmaiste ettevõtjate kontsern“ – hargmaiste ettevõtjate kontsern, mis koosneb sidusettevõtjatest, kellel on tegevuskoht kahes või enamas jurisdiktsioonis;
- (18) „OECD siirdehindade alased suunised“ – OECD 2022. aasta siirdehindade alased suunised hargmaistele ettevõtjatele ja maksuhalduritele, mille OECD nõukogu on heaks kiitnud vastavalt nõukogu soovitusel sidusettevõtjate vahelise siirdehindade kindlaksmääramise kohta [C(95)126/Final] ja mida on muudetud 20. jaanuaril 2022 ja mis on esitatud I lisas, ning kõik nende OECD siirdehindade alaste suuniste edasised muudatused, mille liit on OECD maksuasjade komitees heaks kiitnud liidu seisukoha vastuvõtmisega ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 alusel;
- (19) „kulude jagamise kokkulepe“ – ettevõtjate vaheline lepinguline kokkulepe, mille eesmärk on jagada immateriaalse vara, materiaalse vara või teenuste ühise arendamise, tootmise või omandamisega seotud panuseid ja riske, tingimusel et selline immateriaalne vara, materiaalne vara või teenused toovad eeldatavasti kasu iga osaleja eri ettevõtjatele.

II PEATÜKK

SIIRDEHINDADE EESKIRJAD

Artikkel 4

Reaaluruväärtuse põhimõtte kohaldamise üldreegel

1. Liikmesriigid tagavad, et kui ettevõtja teeb sidusettevõtjaga ühe või mitu piiriülest äri- või finantstehingut, määrab selline ettevõtja oma maksustatava kasumi summa kindlaks viisil, mis on kooskõlas reaaluruväärtuse põhimõttega.
2. Liikmesriigid tagavad, et kui sidusettevõtjate vahelistes piiriülestes äri- või finantstehingutes tehtud või kehtestatud tingimused ei ole reaaluruväärtuse põhimõttega kooskõlas, tuleb kõik kasumisummad, mida oleks saanud üks ettevõtjatest ja mis oleks kuulunud liikmesriigis maksustamisele, kui tehingute tingimused oleksid olnud reaaluruväärtuse põhimõttega kooskõlas, kuid mida see ettevõtja ei ole saanud reaaluruväärtuse põhimõtte tõttu, arvata selle ettevõtja maksustatava kasumi hulka ja maksustada vastavalt.

Artikkel 5

Sidusettevõtjad

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab „sidusettevõtja“ isikut, kes on seotud teise isikuga mis tahes järgmisel viisil:
 - (a) isik osaleb teise isiku juhtimises, olles sellises positsioonis, mis annab võimaluse teise isiku tegevust märkimisväärselt mõjutada;
 - (b) isik kontrollib teist isikut sellise osaluse kaudu, mis ületab 25 % hääleõigustest;
 - (c) isik omab teises isikus osalust, mis ületab otse või kaudselt 25 % omakapitalist;
 - (d) isikul on õigus vähemalt 25 %-le teise isiku kasumist.
2. Kui lõikes 1 osutatu kohaselt osaleb nimetatud sama isiku juhtimises rohkem kui üks isik või kui sama isikut kontrollib rohkem kui üks isik või kui samas isikus omab

osalust rohkem kui üks isik või kui õigus sama isiku kasumile on rohkem kui ühel isikul, käsitatakse kõiki asjaomaseid isikuid sidusettevõtjatena.

3. Kui lõikes 1 osutatu kohaselt osalevad samad isikud rohkem kui ühe isiku juhtimises või kui samad isikud kontrollivad rohkem kui ühte isikut või kui samad isikud omavad osalust rohkem kui ühes isikus või kui samadel isikutel on õigus rohkem kui ühe isiku kasumile, käsitatakse kõiki asjaomaseid isikuid sidusettevõtjatena.
4. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel tähendab isik nii juriidilisi kui ka füüsilisi isikuid. Isikule, kes tegutseb üksuse hääleõigusest või kapitaliosalusest tulenevate õiguste teostamisel teise isikuga ühiselt, omistatakse ka selle teise isiku hääleõiguse või osaluse omamisest tulenevad õigused.
5. Kaudse osaluse korral määratakse lõike 1 punktide b ja c nõuete täidetuse kindlaks, korrutades osaluse määrad iga järgneva astme tütarettevõtjates. Isikule, kellele kuulub üle 50 % hääleõigusest, loetakse 100 % hääleõigusest kuuluvaks.
6. Üksikisikut, tema abikaasat või tunnustatud partnerit vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele ning tema ülenejaid või alanejaid sugulasi ja tema õdesid ja vendasid käsitatakse ühe isikuna.
7. Püsivat tegevuskohta käsitatakse selle ettevõtte sidusettevõtjana, mille osa ta on.

Artikkel 6

Vastukorrigeerimised

1. Esmase korrigeerimise korral tagavad liikmesriigid, et nad teevad vastukorrigeerimise, et vältida topeltmaksustamist, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - (a) liikmesriik, kellelt nõuti vastukorrigeerimise tegemist, nõustub, et esmane korrigeerimine on reaaluruväärtuse põhimõttega kooskõlas nii põhimõtteliselt kui ka summa osas;
 - (b) esmane korrigeerimine toob kaasa kasumi maksustamise teises jurisdiktsioonis, kus sidusettevõtjat liikmesriigis, millelt vastukorrigeerimist taotleti, on selles liikmesriigis juba maksustatud;
 - (c) kui kaasatud on kolmanda riigi jurisdiktsioon, on jõus maksuleping majandusliku topeltmaksustamise vältimiseks.
2. Liikmesriigid võivad teha vastukorrigeerimise, mis tuleneb topeltmaksustamise vältimise 1990. aasta valitsustevahelise konventsiooni (edaspidi „vahekohtu konventsioon“)³⁶ või direktiivi (EL) 2017/1852³⁷ kohasest vastastikuse kokkuleppe menetlusest topeltmaksustamise vältimise lepingu alusel.
3. Olenemata lõikest 2 tagavad liikmesriigid, et maksumaksja taotluse alusel võib teha vastukorrigeerimise, pidades silmas teises jurisdiktsioonis tehtud esmast korrigeerimist. Käesoleva lõike alusel tehtavate vastukorrigeerimiste suhtes kohaldatakse järgmist korda:
 - (a) maksumaksja taotluses:

³⁶ Seotud ettevõtjate kasumi korrigeerimisel tekkiva topeltmaksustamise kõrvaldamise 23. juuli 1990. aasta konventsioon 90/463/EMÜ (EÜT L 225, 20.8.1990, lk 10).

³⁷ Nõukogu 10. oktoobri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1852 maksuvaidluste lahendamise mehhanismide kohta Euroopa Liidus (ELT L 265, 14.10.2017, lk 1).

- i) esitatakse kõik faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis on vajalikud reaalturuväärtuse põhimõtte alusel teises jurisdiktsioonis tehtud esmase korrigeerimise hindamiseks;
 - ii) esitatakse tõend (või samaväärne dokument), mis tõendab esmase korrigeerimise lõplikkust välismaal; kui esmane korrigeerimine ei ole taotluse esitamise kuupäeval veel lõplik, tuleb see ära märkida koos tingimustega, mille alusel korrigeerimised muutuvad lõplikuks; esmase korrigeerimise lõplikkuse tõend esitatakse siiski asjaomasele liikmesriigile enne vastukorrigeerimise tegemist.
- (b) Liikmesriigid tunnistavad taotluse vastuvõetavaks 30 päeva jooksul, teavitades maksumaksjat, kui kogu lõike 3 punktis a sätestatud teave on esitatud. Sama aja jooksul teatavad liikmesriigid maksumaksjale vajaliku teabe puudumisest ja võimaldavad selle esitamiseks vähemalt 30 päeva. Kui maksumaksja ei esita nõutud teavet määratud tähtaja jooksul, võib taotluse vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- (c) Liikmesriigid tagavad, et kui topeltmaksustamise põhjuseks on teises liikmesriigis tehtud esmane korrigeerimine, viiakse menetlus lõpule 180 päeva jooksul alates maksumaksja taotluse saamisest põhjendatud heakskiitmise või tagasilükkamisega.
- (d) Heakskiitmise korral teatavad liikmesriigid teise asjaomase jurisdiktsiooni maksuhaldurile vastukorrigeerimise tunnustamisest.
- (e) Liikmesriigid tagavad, et kui vastukorrigeerimist ei võimaldata, saab maksumaksja endiselt kohaldada vastastikuse kokkuleppe menetlust topeltmaksustamise vältimise konventsiooni, vahekohtu konventsiooni või direktiivi (EL) 2017/1852 alusel.
4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 tagavad liikmesriigid, et ühiste maksuauditite või muude rahvusvahelise halduskoostöö vormide tulemusena võib teha vastukorrigeerimise, kui on täidetud järgmised tingimused:
- (a) asjaomased maksuhaldurid lepivad kokku reaalturuväärtusele vastava hinna kindlaksmääramises;
 - (b) esmased ja vastukorrigeerimised tehakse sümmeetriliselt sama summa ulatuses kõigis asjaomastes jurisdiktsioonides.
5. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid esmase korrigeerimise puudumisel teha allapoole korrigeerimise üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
- (a) allapoole korrigeerimine on kooskõlas reaalturuväärtuse põhimõttega nii põhimõtteliselt kui ka summa osas;
 - (b) allapoole korrigeerimisega võrdne summa arvatakse teises jurisdiktsioonis asuva sidusettevõtja kasumi hulka ja seda maksustatakse nii liikmesriigis kui ka teises jurisdiktsioonis ning seega esineb selle puhul topeltmaksustamine;
 - (c) liikmesriik, kellelt taotletakse allapoole korrigeerimist, on teatanud asjaomase jurisdiktsiooni maksuhaldurile oma kavatsusest teha allapoole korrigeerimine, esitades kõik faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis on vajalikud allapoole korrigeerimise hindamiseks reaalturuväärtuse põhimõtte alusel.

Artikkel 7

Kompenseeriv korrigeerimine

Liikmesriigid tagavad, et maksumaksja algatatud kompenseeriv korrigeerimine aasta lõpus toimuva korrigeerimise vormis kiidetakse heaks, kui on täidetud järgmised tingimused:

- (a) enne asjaomase tehingu või mitme tehingu kirjendamist tegi maksumaksja mõistlikke jõupingutusi, et saavutada reaalturuväärtusele vastav tulemus;
- (b) maksumaksja teeb korrigeerimise kõigi asjaomaste liikmesriikide raamatupidamisarvestuses sümmeetriliselt;
- (c) maksumaksja kohaldab sama lähenemisviisi järjepidevalt;
- (d) maksumaksja teeb korrigeerimise enne maksudeklaratsiooni esitamist;
- (e) maksumaksja suudab selgitada, miks tema prognoos ei vastanud saavutatud tulemustele.

Artikkel 8

Äri- või finantssuhete kindlakstegemine

1. Liikmesriigid tagavad, et reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamine algab ühelt poolt sidusettevõtjate äri- ja finantssuhete ning teiselt poolt sidusettevõtjate vaheliste tegelike tehingute kindlakstegemisest ja täpsest piiritlemisest.
2. Sidusettevõtjate äri- ja finantssuhete ning tegeliku (tegelike) tehingu(te) kindlaksmääramine ja täpne piiritlemine põhineb järgmistel aspektidel:
 - (a) esialgne laiapõhjaline arusaam sektorist, kus sidusettevõtjad tegutsevad, ja teguritest, mis mõjutavad selles sektoris tegutsevate ettevõtete tulemusi;
 - (b) analüüs selle kohta, kuidas iga sidusettevõtja tegutseb, et teha kindlaks tema äri- või finantssuhted sidusettevõtjatega;
 - (c) kontrollitud tehingute majanduslikult oluliste tunnuste analüüs, võttes arvesse nii nende vormi kui ka sisu.

Artikkel 9

Siirdehindade määramise meetodid

1. Liikmesriigid tagavad, et sidusettevõtjate vahelise kontrollitud tehingu reaalturuväärtusele vastav hind määratakse kindlaks ühega järgmistest siirdehindade määramise meetoditest:
 - (a) võrreldava hinna meetod;
 - (b) edasimüügi hinna meetod;
 - (c) kulupõhine meetod;
 - (d) tehingupõhine tootluse meetod;
 - (e) jagatud kasumi meetod.
2. Lisaks lõikes 1 loetletud meetoditele lubavad liikmesriigid reaalturuväärtusele vastava hinna hindamiseks kasutada muid hindamismeetodeid ja -tehnikaid üksnes juhul, kui on võimalik rahuldavalt tõendada, et:
 - (a) ükski lõikes 1 osutatud meetod ei ole juhtumi asjaolusid arvestades asjakohane ega toimiv;

- (b) valitud hindamismeetod või -tehnika on kooskõlas reaalturuväärtuse põhimõttega ja annab reaalturuväärtusele vastavale tulemusele usaldusväärsema hinnangu kui lõikes 1 loetletud meetodid.

Artikkel 10

Kõige asjakohasema meetodi reegel

1. Liikmesriigid tagavad, et reaalturuväärtusele vastava hinna kindlaksmääramisel kohaldatakse juhtumi asjaoludele kõige sobivamat siirdehindade määramise meetodit.
2. Artiklis 9 sätestatud siirdehindade määramise meetodite hulgast valitakse sobivaim siirdehindade määramise meetod, võttes arvesse järgmisi kriteeriume:
 - (a) siirdehindade määramise meetodite vastavad tugevad ja nõrgad küljed;
 - (b) siirdehindade määramise meetodi asjakohasus kontrollitud tehingu laadi silmas pidades, eelkõige analüüsid igat ettevõtte poolt kontrollitud tehingus täidetavaid funktsioone, võttes arvesse kasutatud varasid ja võetud riske;
 - (c) kontrollitud ja kontrollimata tehingute võrreldavuse tase, sealhulgas võimalike võrreldavuse korrigeerimiste usaldusväärsus, mis võib olla nõutav nende vaheliste erinevuste kõrvaldamiseks;
 - (d) valitud siirdehindade kehtestamise meetodi kohaldamiseks vajaliku usaldusväärse teabe kättesaadavus.

Artikkel 11

Võrreldavuse analüüs

1. Liikmesriigid hindavad, kas kontrollitud tehing annab reaalturuväärtusele vastava tulemuse, võrreldes kontrollitud tehingu tingimusi tingimustega, mis oleksid kehtestatud, kui sidusettevõtjad oleksid olnud sõltumatud ja oleksid teinud võrreldava tehingu võrreldavates tingimustes.
2. Liikmesriigid tagavad, et analüüsivad tehingud on võrreldavad. Selleks et teha kindlaks, kas kaks või enam tehingut on võrreldavad, võetakse arvesse järgmisi tegureid niivõrd, kui need on tehingu faktide ja asjaolude seisukohast majanduslikult olulised:
 - (a) tehingu lepingulised tingimused;
 - (b) iga tehingupoole täidetavad funktsioonid, võttes arvesse kasutatud varasid ja võetud riske, sealhulgas seda, kuidas need funktsioonid on seotud laiema väärtuse loomisega hargmaiste ettevõtjate kontserni poolt, kuhu pooled kuuluvad, tehingu asjaolusid ja tööstusharu tavaid;
 - (c) üleantud vara või osutatud teenuste omadused;
 - (d) poolte majanduslik olukord ja selle turu majanduslik olukord, kus pooled tegutsevad;
 - (e) poolte äristrateegiad.
3. Kontrollimata tehing on võrreldav kontrollitud tehinguga, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- (a) ükski erinevus võrreldavate tehingute või neid tehinguid tegevate ettevõtjate vahel (kui neid on) ei saa oluliselt mõjutada avatud turu hinda;
 - (b) selliste erinevuste olulise mõju kõrvaldamiseks võib teha piisavalt täpseid korrigeerimisi.
4. Liikmesriigid tagavad, et võrreldavate kontrollimata tehingute otsing on läbipaistev ja korratav.

Artikkel 12

Reaaluruväärtusele vastava vahemiku kindlaksmääramine

1. Liikmesriigid tagavad, et kui siirdehindade määramise meetodite kohaldamisel saadakse väärtuste vahemik, määratakse reaaluruväärtusele vastav vahemik kontrollimata võrreldavate tehingute tulemuste kvartiilidevahelise vahemiku abil.
2. Kvartiilidevaheline vahemik on kontrollimata võrdlusandmete põhjal saadud tulemuste vahemik, s.o 25.–75. protsentiil.
3. Liikmesriigid tagavad, et maksumaksjalt ei nõuta korrigeerimist, kui selle tulemused jäävad reaaluruväärtusele vastavasse vahemikku, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et konkreetne erinev asukoht vahemikus on konkreetse juhtumi faktide ja asjaoludega põhjendatud.
4. Liikmesriigid tagavad, et kui kontrollitud tehingu tulemused jäävad väljapoole reaaluruväärtusele vastavat vahemikku, korrigeeritakse kõigi tulemuste mediaani, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et mõni muu vahemiku punkt määrab reaaluruväärtusele vastava hinna, võttes arvesse konkreetse juhtumi asjaolusid. Mediaan on võrreldavate kontrollimata tehingute tulemuste vahemiku 50. protsentiil.

Artikkel 13

Siirdehindade dokumenteerimine

1. Liikmesriigid tagavad, et maksumaksjal on piisavalt teavet ja analüüsi, et kontrollida, kas tema tehingud sidusettevõtjatega vastavad artikli 4 lõikele 1, ning need peaksid hõlmama vähemalt artiklites 8, 9, 10, 11 ja 12 osutatud elemente.
2. Komisjonil on õigus võtta artikli 18 alusel vastu delegeeritud õigusakte, et hiljem täiendada lõikes 1 osutatud reeglit seoses dokumentatsiooniga, nähes ette ühised vormid, kehtestades keelenõuded, määrates kindlaks sellise maksumaksja liigi, kes peab neid vorme järgima, ja hõlmataavad ajavahemikud.

III PEATÜKK

ORGANISATOORNE KORRALDUS

Artikkel 14

Reaaluruväärtuse põhimõtte kohaldamine

1. Liikmesriigid lisavad käesoleva direktiivi II peatükis sätestatud siirdehindade eeskirju ülevõtvasse siseriiklikesse õigusnormidesse sättes, millega tagatakse kõnealuste siirdehindade eeskirjade kohaldamine viisil, mis on kooskõlas OECD siirdehindade alaste suunistega.

2. Nõukogu võib kooskõlas OECD siirdehindade alaste suunistega kehtestada täiendavaid eeskirju selle kohta, kuidas kohaldada reaalturuväärtuse põhimõtet ja muid käesoleva direktiivi II peatüki sätteid konkreetsete tehingute suhtes, et tagada suurem maksukindlus ja vähendada topeltnmaksustamise ohtu. Need konkreetsete tehingud on järgmised:
 - (a) immateriaalse vara või immateriaalse varaga seotud õiguste, sealhulgas raskesti hinnatava immateriaalse vara üleandmine sidusettevõtjate vahel;
 - (b) sidusettevõtjate vahel teenuste osutamine, sealhulgas turundus- ja levitamisteenuste osutamine;
 - (c) sidusettevõtjate vaheline kulude jagamise kokkulepe;
 - (d) sidusettevõtjate vahelised tehingud ettevõtete ümberkorraldamise raames;
 - (e) finantstehingud;
 - (f) peakontori ja selle püsivate tegevuskohtade vahelised tehingud.
3. Lõikes 2 osutatud eeskirjad võetakse vastu nõukogu rakendusaktidega, mis põhinevad komisjoni ettepanekul.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Hindamine

1. Komisjon uurib ja hindab käesoleva direktiivi kohaldamist iga viie aasta järel ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule oma hindamise kohta aruande. Esimene aruanne esitatakse 31. detsembriks 2031.
2. Liikmesriigid esitavad kooskõlas lõikega 3 komisjonile asjakohase teabe, mis võimaldab hinnata käesolevat direktiivi, pidades silmas reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamise parandamist, topeltnmaksustamise vähendamist ja maksualaste kuritarvituste tõkestamist.
3. Komisjon määrab rakendusaktides kindlaks teabe, mille liikmesriigid vastavalt lõikele 2 hindamise jaoks esitavad, ning täpsustab kõnealuse teabe esitamise vormi ja tingimused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 17 osutatud kontrollimenetlusega.
4. Komisjon hoiab talle lõike 2 kohaselt edastatud teavet konfidentsiaalsena kooskõlas liidu institutsioonide suhtes kohaldatavate sätetega ja käesoleva direktiivi artikliga 16.
5. Liikmesriigi poolt komisjonile artikli 2 alusel esitatud teabe ja komisjonis sellist teavet kasutades koostatud aruande või dokumendi võib edastada teistele liikmesriikidele. Teabe suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus ja kaitse, mis laieneb samalaadsele teabele seda saava liikmesriigi õiguse alusel.

Artikkel 16
Andmekaitse

1. Liikmesriigid võivad töödelda käesoleva direktiivi alusel isikuandmeid artikli 5 kohaldamiseks. Käesoleva direktiivi kohaldamisel isikuandmeid töödeldes käsitatakse liikmesriikide pädevaid asutusi nende käesoleva direktiivi kohase tegevuse piires vastutavate töötajatena määruse (EL) 2016/679 artikli 4 punkti 7 tähenduses.
2. Käesoleva direktiivi kohaselt töödeldud teavet, sealhulgas isikuandmeid, säilitatakse ainult nii kaua, kui on vajalik käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks, ja kooskõlas iga vastutava töötaja siseriiklikest õigusnormidest tulenevate aegumistähtaegadega, kuid igal juhul mitte kauem kui kümme aastat.

Artikkel 17
Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2014³⁸ tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 18
Delegeerimise rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu artiklis 13 osutatud delegeeritud õigusakt käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Nõukogu võib artiklis 13 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusakti kehtivust.
3. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon iga liikmesriigi määratud ekspertidega vastavalt 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelisele parema õigusloome kokkuleppele.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle teatavaks nõukogule.
5. Artikli 13 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid. Nõukogu võib delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra. Sellisel juhul tunnistab komisjon õigusakti kehtetuks kohe pärast seda, kui nõukogu on teatanud oma otsusest esitada vastuväiteid.

³⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13–18)

Artikkel 19

Euroopa Parlamendi teavitamine

Euroopa Parlamenti teavitatakse komisjoni poolt delegeeritud õigusakti vastuvõtmisest, delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväidetest ja volituste delegeerimise tagasivõtmisest nõukogu poolt.

6. .

Artikkel 20

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [31. detsembriks 2025]. Nad edastavad kõnealuste normide tekstid viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates [1. jaanuarist 2026].

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 22

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourgis,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Siirdehindade direktiiv

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad

Maksupoliitika

1.3. Ettepanek/algatus käsitleb

uut meedet

uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest³⁹

olemasoleva meetme pikendamist

ühe või mitme meetme ümbersuunamist teise või uude meetmesse või ühendamist teise või uue meetmega

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Üldeesmärgid

Maksukindluse suurendamine; ettepaneku eesmärk on suurendada maksukindlust, kehtestades selgema ja ühtsema lähenemisviisi siirdehindadele kogu ELis.

1.4.2. Erieesmärgid

- 1) Reaalturuväärtuse põhimõtte lisamine ELi õigusaktidesse.
- 2) OECD siirdehindade alaste suuniste rolli selgitamine.
- 3) Reaalturuväärtuse põhimõtte ühtse kohaldamise tagamine kogu liidus.
- 4) Topeltnmaksustamise ja topeltnmaksuvabastuse vähendamine.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Märkige, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju toetusesaajatele/sihtrühmale.

Selgemad ja ühtlustatumad eeskirjad võivad aidata ka vähendada siirdehindadega seotud vaidlusi kogu ELis ning kahandada topeltnmaksustamist ja topeltnmaksuvabastust. Ühtsem lähenemisviis siirdehindadele võib vähendada kulusid, mis on seotud siirdehindade eeskirjade järgimisega eri liikmesriikides.

1.4.4. Tulemusnäitajad

Märkige, milliste näitajate abil jälgitakse edusamme ja saavutusi.

- 1) Eesmärk: topeltnmaksustamise ja kohtuvaidluste ohu vähendamine.

Näitajad: Liikmesriikide vaheliste topeltnmaksustamisega seotud vaidluste arv, mida kajastavad uued juhtumid (pärast siirdehindade direktiivi kohaldamise algust) vastastikuse kokkuleppe menetlustes ja vahekohtumenetlustes.

³⁹ Vastavalt finantsmääruse artikli 58 lõike 2 punktile a või b.

Hindamisvahendid: Maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi kogutud andmed uute vastastikuse kokkuleppe menetluste ning vahekohtu konventsiooni ja maksuvaidluste lahendamise mehhanisme käsitleva direktiivi kohaste juhtumite arvu kohta.

2) Eesmärk: maksukindluse suurendamine.

Näitajad: Liikmesriikide vaheliste topeltmaksustamisega seotud vaidluste arv, mida kajastavad uued juhtumid (pärast siirdehindade direktiivi kohaldamise algust) vastastikuse kokkuleppe menetlustes ja vahekohtumenetlustes.

Hindamisvahendid: Maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi kogutud andmed uute vastastikuse kokkuleppe menetluste ning vahekohtu konventsiooni ja maksuvaidluste lahendamise mehhanisme käsitleva direktiivi kohaste juhtumite arvu kohta.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendused

1.5.1. *Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused, sealhulgas algatuse rakendamise üksikasjalik ajakava*

Komisjoni eesmärk on esitada rakendusaktide eelnõud enamiku artiklis 14 loetletud tehingute kohta ja täpsustada artiklis 13 loetletud ühtseid siirdehindade dokumente direktiivi kohaldamise esimesel viiel aastal.

1.5.2. *ELi meetme lisaväärtus (see võib tuleneda eri teguritest, nagu kooskõlastamisest saadav kasu, õiguskindlus, suurem tõhusus või vastastikune täiendavus). Käesoleva punkti kohaldamisel tähendab „ELi meetme lisaväärtus“ väärtust, mis tuleneb liidu sekkumisest ja lisandub väärtusele, mille liikmesriigid oleksid muidu üksi loonud.*

ELi tasandi meetme põhjused (*ex ante*)

Kõik ELi liikmesriigid on reaalturuväärtuse põhimõtte oma siseriiklikesse õigusaktidesse üle võtnud. Siiski on liikmesriikide siseriiklikes õigusaktides olulisi erinevusi. Lisaks on OECD siirdehindade alaste suuniste staatus ja roll liikmesriigiti erinev, tekitades reaalturuväärtusele erinevaid tõlgendusi.

Oodatav tekkiv liidu lisaväärtus (*ex post*)

Siirdehindade piiriülese elemendi tõttu tuleneb liidu osalemise lisaväärtus võimalusest kehtestada siirdehindade suhtes kogu ELi hõlmav ühine lähenemisviis, mille tulemuseks on suurem maksukindlus ja mida on võimalik saavutada üksnes ELi tasandil.

1.5.3. *Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid*

See seadusandlik algatus on ELi tasandil uus. Siirdehindade eeskirju ei ole ELi tasandil õigusaktidega ühtlustatud. Varem tegeles komisjon siirdehindade küsimustega ELi ühise siirdehindade foorumi (JTPF)⁴⁰ töö kaudu, mis on komisjoni poolt 2002. aastal loodud eksperdirühm, mille eesmärk oli pakkuda komisjonile pragmaatilisi ja mitteseadusandlikke lahendusi ELi siirdehindade tavadest tulenevatele praktilistele probleemidele. Selle volitused lõppesid 2019. aasta märtsis ja neid ei pikendatud.

⁴⁰ Vt ELi ühine siirdehindade foorum: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

1.5.4. *Kooskõla mitmeaastase finantsraamistikuga ja võimalik koostoime muude asjakohaste vahenditega*

Käesolev direktiiv kajastab meedet, mis on esitatud majanduse taastamise strateegiat toetavas õiglase ja lihtsa maksustamise tegevuskavas. Õiglase maksustamise tagamiseks on vaja ennetada maksualaseid kuritarvitusi. Ettepanekus kasutatakse sarnaseid menetlusi, korda ja IT-vahendeid, mis on maksustamisalase halduskoostöö direktiivi raames juba kehtestatud või väljatöötamisel.

1.5.5. *Erinevate kasutada olevate rahastamisvõimaluste, sealhulgas vahendite ümberpaigutamise võimaluste hinnang*

Rakendusakti ettepaneku tegemiseks peab komisjon kaasama siirdehindade valdkonna eksperdid ja korraldama kohtumisi, et küsida neilt nõu. Ekspertteadmiste vahetamiseks võiks moodustada alalise eksperdirühma. Nende kohtumistega seotud asjaomaseid kulusid rahastatakse ELi eelarvest.

1.6. Ettepaneku/algatuse kestus ja finantsmõju

Piiratud kestusega

- hõlmab ajavahemikku AAAA–AAAA
- finantsmõju kulukohustuste assigneeringutele avaldub ajavahemikul AAAA–AAAA ja maksete assigneeringutele ajavahemikul AAAA–AAAA.

Piiramatu kestusega

- Rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku AAAA–AAAA,
- millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid⁴¹

Otsene eelarve täitmine komisjoni poolt

- tema talituste kaudu, sealhulgas kasutades liidu delegatsioonides töötavat komisjoni personali;
- rakendusametite kaudu

Jagatud eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega

Kaudne eelarve täitmine, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- kolmandatele riikidele või nende määratud asutustele;
- rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende allasutustele (nimetage);
- Euroopa Investeerimispanngale ja Euroopa Investeerimisfondile;
- finantsmääruse artiklites 70 ja 71 osutatud asutustele;
- avalik-õiguslikele asutustele;
- avalikke teenuseid osutavatele eraõiguslikele asutustele, sel määral, mil neile antakse piisavad finantstagatised;

⁴¹ Eelarve täitmise viise koos viidetega finantsmäärusele on selgitatud BUDGpedia veebisaidil <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- liikmesriigi eraõigusega reguleeritud asutustele, kellele on delegeeritud avaliku ja erasektori partnerluse rakendamine ja kellele antakse piisavad finantstagatised;
- asutustele või isikutele, kellele on delegeeritud Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaste ühise välis- ja julgeolekupoliitika erimeetmete rakendamine ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis.
- *Kui märgitud on mitu eelarve täitmise viisi, esitage üksikasjad rubriigis „Märkused“.*

Märkused

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse reeglid

Märkige sagedus ja tingimused.

Komisjon tagab, et kehtestatakse kord, mille alusel jälgitakse ja hinnatakse meetme toimimist ning hinnatakse selle vastavust peamistele poliitikaeesmärkidele.

Liikmesriigid esitavad komisjonile igal aastal andmed eespool esitatud tabelis toodud tulemusnäitajate kohta, mida kasutatakse direktiivi nõuete täitmise jälgimiseks. Kui seireandmed on kättesaadavad ja kui seda peetakse asjakohaseks, hindab komisjon vajadust vaadata mõni näitaja läbi aruandlussüsteemi käsitleva rakendusaktiga.

Hindamine toimub viis aastat pärast direktiivi rakendamist, mis võimaldab komisjonil vaadata läbi poliitika tulemused, pidades silmas selle eesmarke, samuti üldist mõju reaalturuväärtuse põhimõtte ühtse kohaldamise parandamisele kogu ELis ning topeltmaksustamise ja topeltmaksuvabastuse vähendamisele.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteem(id)

2.2.1. *Eelarve täitmise viisi(de), rahastuse rakendamise mehhanismi(de), maksete tegemise korra ja kavandatava kontrollistrateegia selgitus*

Algatust rakendavad liikmesriikide pädevad asutused (maksuhaldurid).

Pärast direktiivi vastuvõtmist osaleb komisjon üksnes eeskirjade ettevalmistamises rakendusaktidega ja tegutseb ainult direktiivi rikkumise korral.

2.2.2. *Teave kindlakstehtud riskide ja nende vähendamiseks kasutusele võetud sisekontrollisüsteemi(de) kohta*

Kontrollistrateegia peamised elemendid on järgmised.

Hankelepingud

Finantsmääruses kindlaks määratud hangete kontrollimenetlused: kõik hankelepingud sõlmitakse maksete eest vastutavate komisjoni talituste kehtestatud kontrollimenetluse kohaselt, võttes arvesse lepingulisi kohustusi ning usaldusväärset finants- ja üldist juhtimist. Kõikides komisjoni ja toetusesaajate vahel sõlmitud lepingutes sätestatakse pettusevastased meetmed (kontroll, aruanded jne). Iga üksiku lepingu puhul sätestatakse lepingu aluseks olevad üksikasjalikud tingimused. Vastuvõtmisel järgitakse rangelt maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi elektroonilise projektihaldusvahendi (TEMPO) meetodikat: tulemused vaadatakse läbi, neid muudetakse vajaduse korral ja lõpuks kiidetakse need sõnaselgelt heaks (või lükatakse tagasi). Ilma „kinnituskirjata“ ei maksta ühtegi arvet.

Hanke tehniline kontroll

Maksunduse ja tolliliidu peadirektoraat kontrollib tulemusi ja teostab järelevalvet töövõtjate tegevuse ja teenuste üle. Samuti viib ta korrapäraselt läbi töövõtjate kvaliteedi- ja turbeauditid. Kvaliteediauditi käigus kontrollitakse töövõtja tegelike tööprotsesside vastavust kvaliteedikavas kindlaksmääratud eeskirjadele ja menetlustele. Turbeauditis keskendutakse konkreetsetele protsessidele, menetlustele ja korrale.

Lisaks eespool nimetatud kontrollile teeb maksunduse ja tolliliidu peadirektoraat järgmisi tavapäraseid finantskontrolle.

Kulukohustuste eelkontroll

Kõiki maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi kulukohustusi kontrollib finants- või personalitalituse juhataja. Selle tulemusena hõlmab eelkontroll 100 % kulukohustustest. See menetlus annab kindluse tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse suhtes.

Maksete eelkontroll

Eelkontroll hõlmab 100 % maksetest. Lisaks valitakse vähemalt üks makse (kõigist kulukategooriatest) nädalas pisteliselt täiendavaks eelkontrolliks, mille teeb finants- või personalitalituse juhataja. Kontrolliga hõlmatuse suhtes kindlaid eesmärke ei seata, sest kontrolli eesmärk on kontrollida makseid pisteliselt, et teha kindlaks, kas kõik maksed vastavad nõuetele. Ülejäänud makseid töödeldakse iga päev kooskõlas kehtivate eeskirjadega.

Edasivolitatud eelarvevahendite käsutajate deklaratsioonid

Kõik edasivolitatud eelarvevahendite käsutajad kirjutavad alla deklaratsioonile, mis lisatakse asjaomase aasta kohta koostatud tegevusaruandele. Deklaratsioon hõlmab programmi raames tehtavaid toiminguid. Edasivolitatud eelarvevahendite käsutaja kinnitab, et eelarve täitmisega seotud toimingud on ellu viidud vastavalt usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttele, et kehtivad juhtimis- ja kontrollisüsteemid annavad piisava kindluse tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse suhtes ning et toimingutega seotud riskid on nõuetekohaselt tuvastatud, nendest on teatatud ja et on rakendatud riskide maandamise meetmeid.

- 2.2.3. *Kontrollimeetmete hinnanguline kulutõhusus (kontrollikulude suhe hallatavate vahendite väärtusse), selle põhjendus ja oodatav veariski tase (maksete tegemise ja sulgemise ajal).*

Kehtestatud kontrollimenetlused annavad maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadile piisava kindluse kulude kvaliteedi ja korrektsuse suhtes ning vähendavad mittevastavuse ohtu. Eespool nimetatud kontrollistrateegia meetmed langetavad võimaliku riskitaseme alla ettenähtud 2 % ja see mõjutab kõiki toetusesaajaid. Täiendavad meetmed riskide edasiseks vähendamiseks oleksid ebaproportsionaalselt kulukad ja seetõttu ei ole neid ette nähtud. Eespool nimetatud kontrollistrateegia rakendamisel tekkinud üldkulud (kõigi programmi „Fiscalis“ raames tehtud kulutuste korral) moodustavad kuni 1,6 % kõigist tehtud maksetest. Käesoleva algatuse korral jääb kõnealune määr eeldatavasti samaks. Programmi kontrollistrateegia tulemusena on mittevastavuse oht praktiliselt olematu ning proportsionaalne kaasnevate riskidega.

2.3. Pettuste ja õigusnormide rikkumise ärahoidmise meetmed

Nimetage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed, nt pettustevastase võitluse strateegias esitatud meetmed.

Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib teha muu hulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1073/1999³ ning nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁴ materiaal- ja menetlusõiguse normidele, et teha kindlaks, kas käesoleva määruse alusel rahastatud toetuslepingu, toetuse määramise otsuse või lepingu puhul on olnud tegemist liidu finantshuve kahjustava pettuse, korrupsiooni või muu ebaseadusliku tegevusega.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriigiti ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Kulu liik	Rahaline osalus			
	Nr 03 04 0100	Liigendatud/liigendamata ⁴²	EFTA riigid ⁴³	kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaadid ⁴⁴	muud kolmandad riigid	muu sihtotstarbeline tulu
	Maksusüsteemide nõuetekohase toimimise parandamine	Erinevus	EI	EI	EI	EI

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriigiti ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Kulu liik	Rahaline osalus			
	Nr	Liigendatud/liigendamata	EFTA riigid	kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaadid	muud kolmandad riigid	muu sihtotstarbeline tulu
	[XX.YY.YY.YY]	Erinevus	JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI

⁴² Liigendatud = Liigendatud assigneeringud / liigendamata = liigendamata assigneeringud.

⁴³ EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

⁴⁴ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Ettepaneku hinnanguline finantsmõju assigneeringutele

3.2.1. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele – ülevaade

- Ettepanek/algatus ei nõua tegevusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus nõuab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Nr	03 04 0100
---	----	------------

Maksuduse ja tolliliidu peadirektoraat (TAXUD)			Aasta 2025 ⁴⁵	Aasta 2026	Aasta 2027	Aasta	Aasta	Aasta	KOKKU
○ Tegevusassigneeringud									
Eelarverida ⁴⁶	Kulukohustused	(1a)	0,065	0,065	0,065				0,195
	Maksed	(2a)	0,065	0,065	0,065				0,195
Eelarverida	Kulukohustused	(1b)							
	Maksed	(2b)							
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ⁴⁷									
Eelarverida		(3)							
Maksuduse ja tolliliidu peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	= 1a + 1b + 3	0,065	0,065	0,065				0,195
	Maksed	= 2a + 2b + 3	0,065	0,065	0,065				0,195

⁴⁵ N on aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist. „N“ asemel tuleb märkida esimene eeldatav rakendamise aasta (näiteks 2021). Sama tuleb teha ka järgnevate aastate puhul.

⁴⁶ Eelarve ametliku liigenduse kohaselt.

⁴⁷ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamist toetavad kulud (endised BA read), kaudne teadustegevus, otsene teadustegevus.

○ Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)								
	Maksed	(5)								
○ Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud KOKKU		(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI <...> assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	= 4 + 6								
	Maksed	= 5 + 6								

Juhul kui ettepanek/algatus mõjutab mitut rubriiki, tuleb eelmist punkti korrata

○ Tegevusassigneeringud KOKKU (kõik rubriigid)	Kulukohustused	(4)								
	Maksed	(5)								
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud KOKKU (kõik rubriigid)		(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–6 assigneeringud KOKKU (vajalikud vahendid)	Kulukohustused	= 4 + 6								
	Maksed	= 5 + 6								

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	7	„Halduskulud“
---	----------	---------------

Selle punkti täitmiseks tuleks kasutada haldusalaste eelarveandmete tabelit, mis on esitatud [õigusaktile lisatava finantsselgituse lisas](#) (Euroopa Liidu üldeelarve komisjoni jao täitmise sise-eeskirju käsitleva komisjoni otsuse 5. lisa), ja laadida see üles DECIDE'i talitustevaheliseks konsulteerimiseks.

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta 2025	Aasta 2026	Aasta 2027	Aasta N + 3	Lisage vajalik arv aastaid, et näidata finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
Maksuduse ja tolliliidu peadirektooraat (TAXUD)									
○ Personalikulud		1,026	1,026	1,026					3,078
○ Muud halduskulud		0,052	0,052	0,52					0,156
Maksuduse ja tolliliidu peadirektooraat KOKKU	Assigneeringud	1,078	1,078	1,078					3,234

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 7 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma = maksete kogusumma)	1,078	1,078	1,078					
---	--	-------	-------	-------	--	--	--	--	--

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta N ⁴⁸	Aasta N + 1	Aasta N + 2	Aasta N + 3	Lisage vajalik arv aastaid, et näidata finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
--	--	--------------------------	----------------	----------------	----------------	---	--	--	-------

⁴⁸ N on aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist. „N“ asemel tuleb märkida esimene eeldatav rakendamise aasta (näiteks 2021). Sama tuleb teha ka järgnevate aastate puhul.

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–7 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	1,143	1,143	1,143					3,429
	Maksed	0,065	0,065	0,065					0,195

3.2.2. Hinnanguline tegevusassigneeringutest rahastatav väljund

kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Märkige eesmärgid ja väljundid	↓	Väljundi liik ⁴⁹	Keskmine kulu	Aasta N		Aasta N + 1		Aasta N + 2		Aasta N + 3		Lisage vajalik arv aastaid, et näidata finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)						KOKKU			
				VÄLJUNDID																	
				Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu
ERIEESMÄRK nr 1 ⁵⁰ ...																					
– Väljund																					
– Väljund																					
– Väljund																					
Erieesmärk nr 1 kokku																					
ERIEESMÄRK nr 2 ...																					
– Väljund																					
Erieesmärk nr 2 kokku																					
KOKKU																					

⁴⁹ Väljunditena käsitatakse tarnitavaid tooteid ja osutatavaid teenuseid (nt rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jms).

⁵⁰ Vastavalt punktile 1.4.2. „Erieesmärgid“.

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele – ülevaade

- Ettepanek/algatus ei nõua haldusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus nõuab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta 2025 ⁵¹	Aasta 2026	Aasta 2027	Aasta	Lisage vajalik arv aastaid, et näidata finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)				KOKKU
--	-----------------------------	---------------	---------------	-------	--	--	--	--	-------

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 7 kulud									
Personalikulud	1,026	1,026	1,026						3,078
Muud halduskulud	0,052	0,052	0,052						0,156
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 7 välja jäävate kulude vahesumma	1,078	1,078	1,078						3,234

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 7 välja jäävad kulud ⁵²									
Personalikulud									
Muud halduskulud									
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 7 välja jäävate kulude vahesumma									

KOKKU	1,078	1,078	1,078						3,234
--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--	--------------

Personali ja muude halduskuludega seotud assigneeringute vajadused kaetakse assigneeringutest, mille asjaomane peadirektoraat on kõnealuse meetme haldamiseks juba andnud, ja/või peadirektoraadi sees ümberpaigutatud assigneeringutest, mida vajaduse korral võidakse täiendada nendest lisaassigneeringutest, mis haldavale peadirektoraadile eraldatakse iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades eelarvepiirangutega.

⁵¹ N on aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist. „N“ asemel tuleb märkida esimene eeldatav rakendamise aasta (näiteks 2021). Sama tuleb teha ka järgnevate aastate puhul.

⁵² Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamist toetavad kulud (endised BA read), kaudne teadustegevus, otsene teadustegevus.

3.2.3.1. Hinnanguline personalivajadus

- Ettepanek/algatus ei nõua personali kasutamist
- Ettepanek/algatus nõuab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Hinnanguline väärtus täistööaja ekvivalendina

	Aasta 2025	Aasta 2026	Aasta 2027	Aasta	Aasta	Aasta	Kokku
○ Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)							
20 01 02 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)	6	6	6				6
20 01 02 03 (delegatsioonides)							
01 01 01 01 (kaudne teadustegevus)							
01 01 01 11 (otsene teadustegevus)							
Muud eelarveread (märkige)							
○ Koosseisuväliline personal (täistööajale taandatud töötajad)⁵³							
20 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud)							
20 02 03 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud ja noored eksperdid delegatsioonides)							
XX 01 xx yy zz⁵⁴	– peakorteris						
	– delegatsioonides						
01 01 01 02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud kaudse teadustegevuse valdkonnas)							
01 01 01 12 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud otsese teadustegevuse valdkonnas)							
Muud eelarveread (märkige)							
KOKKU	6	6	6				6

XX tähistab asjaomast poliitikavaldkonda või eelarvejaotist.

Personalivajadused kaetakse peadirektoraadi töötajatega, kes on juba määratud meedet haldama, ja/või paigutades töötajaid ümber peadirektoraadi sees. Vajaduse korral võidakse personali täiendada iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	Liikmesriikidega peetavate kohtumiste ja kirjavahetuse ettevalmistamine, rakendusaktide ettevalmistamine, ekspertidega kohtumiste korraldamine, osalemine OECD koosolekutel. Praegu ei ole maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadil vajalikke vahendeid, mistõttu tuleks maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi tulevaste eelarvesse lisada täiendavaid täistööajale taandatud töötajaid.
Kosseisuvälised töötajad	

⁵³ Lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud, noored spetsialistid delegatsioonides.

⁵⁴ Tegevusassigneeringutest rahastatavate koosseisuväliste töötajate ülempiir (endised BA read).

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

Ettepanek/algatus:

- on täielikult rahastatav mitmeaastase finantsraamistiku asjaomase rubriigi sisese vahendite ümberpaigutamise kaudu.

Selgitage ümberplaneerimist, märkides asjaomased eelarvread ja summad. Põhjaliku ümberplaneerimise korral tuleb esitada Exceli tabel.

- tingib mitmeaastase finantsraamistiku asjaomase rubriigi mittesihotstarbelise varu ja/või mitmeaastase finantsraamistiku määruises sätestatud erivahendite kasutuselevõtu.

Selgitage, mis on vajalik, märkides asjaomased rubriigid, eelarvread ja summad ning nimetades kasutatavad rahastamisvahendid.

- nõuab mitmeaastase finantsraamistiku muutmist.

Selgitage, mis on vajalik, märkides asjaomased rubriigid, eelarvread ja summad.

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

Ettepanek/algatus:

- ei näe ette kolmandate isikute poolset kaasrahastamist
- näeb ette kolmandate isikute poolse kaasrahastuse, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N ⁵⁵	Aasta N + 1	Aasta N + 2	Aasta N + 3	Lisage vajalik arv aastaid, et näidata finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			Kokku
Nimetage kaasrahastav asutus								
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU								

⁵⁵ N on aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist. „N“ asemel tuleb märkida esimene eeldatav rakendamise aasta (näiteks 2021). Sama tuleb teha ka järgnevate aastate puhul.

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele
- Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - omavahenditele
 - muudele tuludele
 - palun märkige, kas see on kulude eelarveridasid mõjutav sihtotstarbeline tulu

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Tulude eelarverida	Jooksval eelarveaastal kättesaadavad assigneeringud	Ettepaneku/algatuse mõju ⁵⁶						
		Aasta N	Aasta N + 1	Aasta N + 2	Aasta N + 3	Lisage vajalik arv aastaid, et näidata finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)		
Artikkel								

Sihtotstarbeliste tulude puhul märkige, milliseid kulude eelarveridasid ettepanek mõjutab.

Muud märkused (nt tuludele avaldatava mõju arvutamise meetod/valem või muu teave).

⁵⁶ Traditsiooniliste omavahendite (tollimaksud ja suhkrumaksud) korral tuleb märkida netosummad, st brutosumma pärast 20 % sissenõudmiskulude mahaarvamist.